

PROGRAMACIÓ D'ITALIÀ CURS 2020-21

NIVELL INTERMEDI B2

- Prefaci
- Introducció (metodologia, competència comunicativa, estratègies d'aprenentatge)
- Definició del nivell B2
- Objectius generals i específics
- Competències i continguts
- Criteris d'avaluació

PREFACI

Enguany la present programació tindrà en compte l'actual crisi sanitària ocasionada per la COVID 19 des del final del segon trimestre de l'any passat i fins el moment actual.

Al març de 2020, ja es va fer una adaptació dels continguts de cada nivell. I ara, per al curs vigent, es contempla reforçar en tots els cursos aquells aspectes i continguts que el confinament no va permetre profunditzar. Sobretot, es preveu reforçar l'activitat de llengua de Producció i Coproducció de textos orals donat que aquesta activitat és la que en les classes en línia s'ha pogut treballar menys.

El **nivell B2** compren dos cursos:

- **B2.1 – Curs d'avaluació continua**
- **B2.2 – Curs de certificació**

La **plataforma digital** que s'utilitza a tots els cursos en general és **GSuite**. Tots els professors del departament s'han format per poder començar a introduir aquesta eina a la seva didàctica.

Casos de Covid -19. Durant el curs, si es verificuessin casos de Covid-19 a l'escola, cal guardar la total confidencialitat. Si hi ha 3 persones amb símptomes de Covid en el mateix grup: deu dies de quarantena per a tota la classe. Molt important: confidencialitat total, no es pot fer cap comentari a classe sobre aquest tema.

DADES GENERALS SOBRE EL DEPARTAMENT

Al present curs acadèmic **2020-2021**, el Departament d'Italià de l'Escola Oficial d'Idiomes de Palma està integrat pels professors:

MATTEO AGOSTINI

ISABEL AURELI GIOVACCHINI

CATALINA CARRIÓ DALMAU

SABINA SCALZO (Cap del departament)

Grups del departament del curs 2020-21:

3 de Bàsic A1 – (2 presencials - 1 semipresencial)

2 de Bàsic A2 - (1 presencial - 1 semipresencial)

1 de Intermedi B1 - (semipresencial)

1 de Intermedi B2.1 - (presencials)

1 de Intermedi B2. 2 - (presencials)

1 de Avançat C1.1 - (presencials)

1 curs específic (presencial) a càrrec del Cap del departament, Sabina Scalzo:

Progetto cultura: Andiamo al cinema? Curs de llengua i cultura italiana -1ª Edició.

Calendari de reunions de departament

Enguany, debut a la Covid -19, les reunions es faran preferentment via telemàtica amb la plataforma GSuite.

En aquestes reunions els membres del departament desenvoluparan les funcions de:

1. Organitzar y elaborar la programació y la memòria final del curs.
2. Unificar criteris relacionats amb la programació i determinar els nivells mínims exigibles per a cada curs.
3. Preparar conjuntament exercicis, proves objectives, pautes de correcció, documents d'observació...
4. Preparar les proves d'anivellament.
5. Avaluar el desenvolupament de la programació i reflexionar sobre els resultats de l'avaluació/autoavaluació dels docents/aprenents, establint les mesures correctores convenients.
6. Tractar qualsevol tema d'interès del departament que pugui sorgir al llarg del curs.

Calendari de les reunions de DP i de Coordinacions de nivell.

Calendari provisional de reunions de DP (h. 9.30)

11 de desembre
29 de gener
12 de març
23 abril
14 maig

Calendari provisional de reunions de Coordinació i de Comissió (h. 9.30)

27 de novembre
22 de gener
12 de febrer
26 de març
21 de maig

Activitats culturals

Es concretaran al llarg del curs. Enguany, donades les circumstàncies especials de caràcter sanitari que ens veiem obligats a respectar, no es veu factible proposar activitats culturals com sempre es va fer normalment, no obstant això, s'aprofitaran els divendres lectius per transmetre continguts culturals i fomentar l'expressió oral. Al llarg del curs, els professors proposaran texts d'actualitat orals i/o escrits adequats al nivell.

La present programació se basa en el Decret 34/2019, de 10 de maig, pel qual s'estableixen l'ordenació, l'organització i el currículum dels nivells bàsic, intermedi i avançat dels ensenyaments d'idiomes de règim especial impartits a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Podeu consultar el mencionat Decret a l'enllaç següent:

<http://www.caib.es/govern/sac/fitxa.do?codi=3757603&coduo=924793&lang=ca>

La metodologia

Es pretén que l'aprenent, com a (futura) persona usuària de l'idioma, arribi a ser capaç, dins els context de cada nivell, de posar en joc les competències per dur a terme activitats lingüístiques de comprensió, producció i coproducció, i mediació, tot activant les estratègies més adequades per fer-ho.

En conseqüència, la metodologia hauria de ser-hi coherent i complir una sèrie de principis:

- Considerar la globalitat de les competències: les generals i, en particular, la comunicativa.
- Desenvolupar els quatre components de la competència comunicativa.
- Integrar totes les habilitats: llegir, escoltar, parlar, escriure i mediar.
- Fer èmfasi en l'eficàcia (assoliment dels objectius comunicatius) i l'adequació (ajustament a la situació) i posar la correcció i la precisió al servei d'aquestes.
- Fer servir materials, mitjans i activitats autèntics o, com a mínim, versemblants, procurant que s'adaptin a les necessitats i els interessos de l'alumnat.
- Promoure gradualment l'aprenentatge autònom i el desenvolupament de les estratègies d'aprenentatge.

Així mateix, i d'acord a l'article 27.1 a) de la Llei 11/2016, de 28 de juliol, d'igualtat de dones i homes, en el procés d'ensenyament-aprenentatge de llengües es vetllarà per l'eliminació dels prejudicis, els estereotips i els rols segons sexe, per l'orientació sexual o per la identitat sexual construïts segons els patrons socioculturals de conducta assignats a dones i homes, amb la finalitat de garantir, tant a les alumnes com als alumnes, possibilitats de desenvolupament personal integral.

La competència comunicativa

La competència comunicativa, que capacita la persona per actuar utilitzant mitjans lingüístics, inclou els següents components:

- Competència lingüística (gramatical, lèxica, fonològica, ortogràfica, semàntica, etc.): el recursos formals i la capacitat d'utilitzar-los.
- Competència sociolingüística: el coneixement i les habilitats necessàries per tractar la dimensió social de l'ús de la llengua (normes de cortesia, formes de tractament, expressions populars, diferències de registres, varietats i accents, etc.)
- Competència pragmàtica (discursiva, funcional i organitzativa): principis segons els quals els missatges s'organitzen i s'utilitzen per a la realització de funcions comunicatives.
- Competència estratègica: aplicació dels principis metacognitius de planificació, execució, control i reparació a les diferents formes d'activitat comunicativa, és a dir, de la recepció, la producció, la interacció i la mediació.

Les competències generals

Totes les competències humanes contribueixen, d'una manera o una altra, a la capacitat de comunicar-se de l'aprenent. Per tal de realitzar les intencions comunicatives, les persones usuàries de la llengua o els aprenents posen en joc la competència comunicativa i la combinen amb les competències generals, les que no estan directament relacionades amb la llengua:

- Els coneixements declaratius (saber), que inclouen el coneixement del món, el coneixement sociocultural (de la cultura de les comunitats on es parla la llengua) i la consciència intercultural (de les relacions entre les diferents visions del món).
- Les habilitats (saber fer), tant pràctiques, socials, tècniques, professionals o de la vida quotidiana com interculturals (sensibilitat, capacitats de relació, d'intermediació i de superació d'estereotips).
- El saber ser, que integra factors personals lligats a la pròpia personalitat i caracteritzats per les actituds, les motivacions, els valors i les creences.
- El saber aprendre, que inclou la capacitat d'observar i participar en noves experiències, i d'incorporar coneixements nous als que ja existeixen, modificant-los si cal.

Les estratègies d'aprenentatge

- Estratègies metacognitives: planificació, control i avaluació de la pròpia cognició.
- Estratègies cognitives: integració del contingut nou en el coneixement previ.
- Estratègies de mediació social: disposició afectiva i motivacional davant l'aprenentatge.

Les activitats de mediació

Sovint l'ús del llenguatge suposa diferents activitats. La mediació combina la recepció, la producció i la interacció. Resumint, hom media quan:

- Fa possible la comunicació entre persones que no són capaces, per les raons que sigui, de comunicar-se entre elles directament.
- Fa d'intermediari entre interlocutors que no són capaços d'entendre's, sigui per raons lingüístiques o d'altra naturalesa.

Les activitats de mediació poden implicar o no més d'una llengua, i es refereixen també a la mediació referida a la comunicació i l'aprenentatge i a la intermediació social i cultural.

Paper de l'alumnat i del professorat

L'enfocament adoptat pel MECP implica una forma nova de considerar els rols tant del professor com de l'alumne. En un enfocament tradicional el professor assumeix el paper d'expert que dirigeix, controla i avalua les activitats. Un model alternatiu neix de l'enfocament cap a l'acció i contempla un aprenent que arribarà a adquirir la capacitat d'iniciar el discurs, interrompre'l, acabar-lo i discutir lliurement les opinions. En aquest enfocament tant l'aprenent com el professor es converteixen en mediadors, impulsors, motivadors i monitors del processos d'aprenentatge, al mateix temps que es relacionen com a membres d'un mateix equip.

Estratègies d'aprenentatge autònom

Les estratègies es poden definir com línies d'acció organitzada per a dur a terme una tasca. Per al desenvolupament del seu aprenentatge es recomana que els alumnes tinguin en compte:

- Planificació d'un pla de treball personal (diari, setmanal, quinzenal, etc.) i d'un treball en parelles/en equip.**
- Localització i ús efectiu de recursos personals (llibre de text, diccionaris personals, apunts, etc.), dels disponibles tant en el centre escolar com fora (biblioteques, aula de recursos i aula multimèdia). Identificació de les estratègies bàsiques per a l'aprenentatge del vocabulari, la gramàtica i la utilització ràpida i freqüent de la llengua italiana.
- Ús d'estratègies compensatòries (parafrasejar, emprar mímica, etc.), afectives (tenir confiança en un mateix davant l'error, arriscar-se a realitzar una tasca, etc.) i socials (treballar amb companys, intercanvis amb parlants nadius, entre d'altres) amb la finalitat d'afavorir l'aprenentatge.
- Ús d'estratègies de memòria (crear relacions mentals, mapes semàntics, etc.), cognitives (analitzar, raonar, deduir, etc.) i meta cognitives (fixar-se objectius, relacionar els nous coneixements amb els ja coneguts) per desenvolupar les tècniques d'estudi i de treball.
- Ús d'estratègies transferides d'altres aprenentatges (adequació al registre, tipus i intencionalitat del text; planificació dels intercanvis atenent a la situació de comunicació; identificació de buits d'informació i predicció de les intencions de l'interlocutor, etc.)
- Participació en situacions de comunicació a través de les noves tecnologies de la informació i comunicació (missatges de mòbil, xat o correus electrònics).
- Detecció dels errors més freqüents, anàlisi de les causes i la seva acceptació com un element necessari en el procés d'aprenentatge. Reflexionar sobre les dificultats que sorgeixen en el procés d'aprenentatge, amb la finalitat de superar-les.
- Identificació del resultat positiu que s'ha obtingut en la utilització d'una estratègia i continuïtat en el seu ús.

Tractament de l'error

En els processos de comunicació s'haurà de tenir en compte que els errors formen una part fonamental del procés d'adquisició que experimenta l'alumnat, que es troba en un moment determinat de la seva pròpia seqüència d'aprenentatge dins un sistema que no pertany ni a la L1 ni a la L2, i per tant no s'han de contemplar com aspectes negatius, sinó com a manifestacions d'un estadi d'*interllengua*, que és un estat evolutiu necessari entre els primers intents de parlar i una expressió correcta. Perquè l'alumne comprovi les seves hipòtesis de funcionament de la nova llengua ha de cometre errors, i a partir d'ells es produirà l'aprenentatge. Això no implica que els aspectes gramaticals de la llengua s'han

de desatendre, sinó que s'han de programar activitats variades dirigides a la reflexió lingüística, l'enfocament principal de les quals sigui l'ús correcte de la llengua a partir dels errors que es repeteixen sense desviar-nos de l'enfocament cap a la comunicació.

Foment de la lectura

La lectura és una manera d'ampliar el lèxic, tant productiu com receptiu, i familiaritzar-se amb les estructures gramaticals de la llengua.

A més a més, és una activitat que l'alumne desenvolupa de forma autònoma, sempre amb l'objectiu de millorar la fluïdesa lectora, i promoure la confiança en si mateix.

El departament d'italià de Palma compta amb àmplia selecció de textos que es va incrementant anualment perquè els seus alumnes puguin triar llibres que es corresponguin amb el seu nivell.

NIVELL B2

I.DEFINICIÓ I OBJECTIUS

DEFINICIÓ DEL NIVELL

Els ensenyaments de Nivell Intermedi B2 tenen com a referència el nivell B2 (Avançat) del Marc Europeu Comú de Referència.

Capaciten l'alumnat per utilitzar de manera autònoma l'idioma, receptivament i productivament, tant oralment com per escrit, així com per mediar entre usuaris de diferents llengües.

L'alumnat ha de ser capaç d'actuar de manera independent i amb eficàcia en contextos en què s'utilitza l'idioma per desenvolupar relacions socials i personals, dur a terme estudis preterciaris i treballar en entorns ocupacionals que requereixin cooperació i negociació sobre assumptes que hi siguin habituals.

Caldrà adquirir les competències que assegurin prou fluïdesa i naturalitat perquè la comunicació es dugui a terme sense esforç, tant en les situacions habituals com en d'altres de més específiques o de més complexitat i sobre aspectes tant concrets com abstractes de temes generals o del propi interès o camp d'especialització.

Això implica el control d'un llenguatge estàndard, en una varietat de registres, estils i accents, que contengui estructures complexes i variades i un repertori lèxic que inclogui expressions idiomàtiques d'àmbit general i ús freqüent i que permeti apreciar i expressar matisos de significat.

QUINS SON ELS OBJECTIUS DEL NIVELL B2?

Adquirir la capacitat de:

1. Utilitzar l'idioma en un ventall ampli de situacions de la vida quotidiana, d'aprenentatge i d'altres, i com a mitjà d'expressió personal, amb eficàcia, fluïdesa i amb un grau elevat de precisió i d'adequació del discurs a la situació comunicativa.
2. Optimitzar el coneixement dels valors i trets d'altres cultures, havent-los contrastat amb els propis, amb l'objectiu d'afavorir i enriquir la comunicació.
3. Utilitzar estratègies lingüístiques i d'aprenentatge per monitoritzar els propis errors i reflexionar sobre les mancances en l'expressió i en la comprensió.
4. Mostrar un cert domini dels usos i convencions socials lligats a la llengua i als diferents registres i reconèixer i entendre diferents varietats de la llengua.
5. Desenvolupar i utilitzar estratègies que permetin l'aprenentatge autònom de llengües i l'aprofundiment en el coneixements lingüístics i culturals sobre la llengua objecte d'estudi.
6. Integrar i combinar el conjunt de les competències, habilitats, estratègies i actituds que formen part del bagatge personal previ o adquirit al llarg del procés d'aprenentatge d'un o més idiomes per desenvolupar una competència plurilingüe i pluricultural.

II. OBJECTIUS GENERALS I ESPECÍFICS DE CADA ACTIVITAT

ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ DE TEXTOS ORALS

OBJECTIU GENERAL

Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant explícites com implícites, dels parlants en textos orals:

- complexos;
- sobre temes tant concrets com abstractes;
- entorn d'assumptes o temes generals, relativament coneguts o d'actualitat, o del propi camp

- d'especialització o d'interès;
- en una varietat estàndard no gaire idiomàtica;
- articulats a velocitat normal;
- transmesos a través de qualsevol canal;
- fins i tot en condicions d'audició que no siguin bones.

OBJECTIUS ESPECÍFICS

- a) Comprendre declaracions i missatges, anuncis, avisos i instruccions detallats, transmesos en viu o per mitjans tècnics.
- b) Comprendre amb detall i amb independència del canal el que es diu en transaccions i gestions de caràcter més o menys habitual, fins i tot amb renou de fons, sempre que es pugui demanar confirmació.
- c) Comprendre, amb el suport d'imatges (esquemes, gràfics, fotografies, vídeos, etc.) presentacions, xerrades, discursos i altres presentacions públiques, acadèmiques o professionals extensos i lingüísticament complexos, si estan ben estructurats i tenen marcadors que en guien la comprensió.
- d) Comprendre el contingut i les implicacions generals de converses i discussions informals relativament extenses i animades i captar-hi matisos com ara la ironia si estan indicats amb marcadors explícits, sempre que l'argumentació sigui clara.
- e) Comprendre amb detall els arguments principals, les actituds i les idees que destaquen els interlocutors en converses i discussions formals sobre procediments, línies d'actuació i altres assumptes.
- f) Comprendre documentals, notícies i reportatges d'actualitat, entrevistes, debats, espectacles teatrals i pel·lícules amb un llenguatge clarament articulat i identificar-hi el to del qui hi intervé.

ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS

OBJECTIU GENERAL

Comprendre amb prou facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant explícites com implícites, de l'autor en textos escrits:

- complexos;
- sobre temes tant concrets com abstractes;
- entorn d'assumpes o temes generals, relativament coneguts o d'actualitat, o del propi camp d'especialització o d'interès;
- en una varietat estàndard que contengui expressions idiomàtiques d'ús comú;
- sempre que se'n puguin rellegir les seccions difícils.

OBJECTIUS ESPECÍFICS

- a) Comprendre instruccions, indicacions i altres informacions tècniques, incloent-hi detalls sobre condicions i advertiments.
- b) Identificar ràpidament el contingut i la importància de notícies, articles i informes sobre una àmplia gamma de temes.
- c) Comprendre informació detallada de textos de referència i consulta.
- d) Comprendre informació específica de textos oficials, institucionals o corporatius.
- e) Comprendre el contingut, la intenció i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal en qualsevol suport (incloent-hi fòrums, blogs, xarxes socials, etc.) en què es transmeti informació detallada i s'expressin, justifiquin i argumentin idees i opinions.
- f) Llegir correspondència formal i captar-ne el significat essencial i comprendre'n els detalls i implicacions rellevants.

- g) Comprendre textos periodístics, inclosos els articles i reportatges sobre temes d'actualitat o especialitzats, en què l'autor adopta punts de vista, presenta i desenvolupa arguments i expressa opinions de manera tant implícita com explícita.
- h) Comprendre textos literaris i de ficció contemporanis d'estil simple i llenguatge clar, amb l'ajut esporàdic de diccionaris.

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS

OBJECTIU GENERAL

Produir i coproduir, independentment del canal, textos orals:

- clars i detallats;
- de certa extensió;
- ben organitzats i adequats als interlocutors i al propòsit comunicatiu;
- sobre assumptes generals i d'altres de més específics sobre temes diversos d'interès general, personal o dins el propi camp d'especialització propi camp d'interès o especialització;
- amb registre i estil adequats a la situació comunicativa;
- amb prou fluïdesa i espontaneïtat com per no provocar tensió als oients o interlocutors;
- amb una pronúncia i una entonació clares i naturals,
- amb un grau relativament alt de correcció, sense errors que condueixin a malentesos o amb correcció dels que es produeixen;
- amb un lèxic precís i variat, tot i alguna confusió, vacil·lació o recurs ocasional a circumloquis.

OBJECTIUS ESPECÍFICS

- a) Fer declaracions públiques.
- b) Fer presentacions extenses preparades prèviament on s'expliquin punts de vista o s'hi argumenti a favor o en contra, es mostrin avantatges i inconvenients de diverses opcions o es defensin idees, i respondre a preguntes complementàries de l'audiència.
- c) Participar amb seguretat en transaccions i gestions més o menys habituals sol·licitant i donant informació i explicacions, expressant clarament la pròpia postura i les expectatives i argumentant satisfactòriament per resoldre els conflictes que hi sorgeixin.
- d) Participar activament en converses i discussions informals sense provocar cap tensió, transmetent emocions i ressaltant la importància del que diu i sense fer riure ni molestar involuntàriament, tot descrivint-hi amb detall fets, experiències, sentiments, reaccions, somnis, esperances i ambicions i responnent als dels interlocutors amb comentaris adequats; expressant, defensant amb convicció i justificant de manera persuasiva opinions, creences i projectes; avaluant propostes alternatives; donant explicacions; fent hipòtesis i responnent-hi.
- e) Prendre la iniciativa en una entrevista ampliant i desenvolupant les pròpies idees sense gaire ajut o obtenint-ne de l'entrevistador si cal.
- f) Participar activament i adequada en converses, reunions, discussions i debats formals en els àmbits públic, acadèmic o professional, esbossant-hi amb claredat un assumpte o un problema i comparant els avantatges i els inconvenients de diferents enfocaments, oferint, explicant i defensant opinions i punts de vista, avaluant propostes alternatives, formulant hipòtesis i responnent-hi.

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

OBJECTIU GENERAL

Produir i coproduir, textos escrits

- de certa extensió;
- ben organitzats, clars i prou detallats;
- amb un registre i un estil adequats eficaçment a la situació comunicativa;
- sobre una àmplia gamma de temes generals, d'interès personal o relacionats amb el propi camp d'especialització;
- amb un ús adequat d'una àmplia gamma de recursos lingüístics propis de la llengua escrita;
- amb un lèxic precís i variat, tot i alguna confusió o el recurs ocasional a circumloquis;
- amb un grau relativament alt de correcció, sense faltes que condueixin a malentesos.

OBJECTIUS ESPECÍFICS

- a) Emplenar qüestionaris i formularis detallats amb informació complexa de tipus personal, públic, acadèmic o professional, incloent-hi preguntes obertes i seccions de producció lliure (p. ex. per contractar un servei, fer una sol·licitud o contestar una enquesta).
- b) Escriure un currículum vitae detallat o una carta de motivació, detallant-hi i ampliant la informació rellevant.
- c) Escriure notes, anuncis i missatges en què es transmeti o sol·liciti informació, amb el grau de detall que correspongui a la situació comunicativa, incloent-hi si escau explicacions i opinions, ressaltant els aspectes importants i respectant les convencions del gènere i tipus textuals, les normes de cortesia i, si escau, l'etiqueta.
- d) Prendre notes prou detallades sobre aspectes que es considerin importants durant una conferència, presentació o xerrada estructurada amb claredat sobre un tema conegut, encara que la concentració en els mots faci perdre alguna informació.
- e) Prendre notes en què es recullin les idees principals, els aspectes rellevants i detalls importants durant una entrevista, conversa formal, reunió o debat ben estructurats.
- f) Escriure correspondència personal en qualsevol suport i comunicar-se amb seguretat i eficàcia en fòrums, blocs, xarxes socials, etc. en què s'expressen notícies i punts de vista, es transmet emoció, es ressalta la importància personal de fets i experiències i es comenten les intervencions dels corresponents o d'altri.
- g) Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal dirigida a institucions públiques o privades i a empreses, en què es doni o sol·liciti informació detallada i s'expliquin i justifiquin amb prou detall els motius d'accions, tot respectant les convencions formals i de cortesia escaients.
- h) Escriure informes d'extensió mitjana, d'estructura clara i en format convencional, en què s'exposi un assumpte amb cert detall i es desenvolupi un argument, raonant a favor o en contra d'un punt de vista, explicant avantatges o inconvenients de diverses opcions i aportant conclusions justificades i suggeriments sobre futures o possibles línies d'actuació.

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

OBJECTIU GENERAL

Mediar, directament o en mode diferit, entre parlants que usen la llengua meta o diferents llengües

- tant en situacions habituals com en d'altres de més específiques o complexes;
- en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional;
- transmetent el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls rellevants i les opinions i actituds, tant explícites com implícites;
- sobre aspectes tant abstractes com concrets de temes generals o del propi interès o camp d'especialització.

OBJECTIUS ESPECÍFICS

- a) Transmetre oralment o per escrit a tercers, en forma resumida o adaptada, el contingut de textos orals o escrits conceptualment i estructuralment complexos (p. ex., presentacions, documentals, entrevistes, converses, debats, articles), sempre que siguin en una varietat estàndard i estiguin ben organitzats i que es pugui tornar a llegir o escoltar seccions difícils.
- b) Sintetitzar i transmetre a tercers, oralment o per escrit, informació de recopilada de diversos textos escrits procedents de diverses fonts (p. ex., de diferents mitjans de comunicació de diferents informes o documents sobre un tema)
- c) Interpretar durant intercanvis entre persones conegudes en els àmbits personal i públic (p. ex., en reunions, cerimònies, esdeveniments o visites), sempre que es pugui demanar confirmació d'alguns detalls.
- d) Interpretar durant intercanvis formals (p. ex., en una reunió de feina), sempre que es pugui haver preparat i es puguin demanar confirmacions o aclariments.
- e) Mediar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües transmetent la informació, les opinions i els arguments rellevants, comparant i contrastant els avantatges i els inconvenients de diferents postures i arguments, expressant les pròpies opinions amb claredat i amabilitat i oferint suggeriments.
- f) Prendre notes escrites per a tercers, prou precises i organitzades, en què es recullen els punts i aspectes més rellevants d'una presentació, conversa o debat clarament estructurat i en una varietat estàndard.
- g) Resumir per escrit els punts principals, els detalls i els punts de vista, opinions i arguments expressats en converses clarament estructurades i articulades a velocitat normal i en una varietat estàndard.
- h) Resumir per escrit notícies, fragments d'entrevistes o documentals que contenguin opinions, arguments i anàlisis, així com la trama i la seqüència d'esdeveniments de pel·lícules, esquetxos o peces teatrals.

III.COMPETÈNCIA I CONTINGUTS

COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I SOCIOLINGÜÍSTICS

Coneixement i aplicació a la comprensió, a la producció i a la coproducció de textos orals i escrits dels aspectes socioculturals i sociolingüístics:

Competència i continguts socioculturals

- cinèsica, mímica, proxèmica i parallenguatge
- gestualitat i salutacions (acomiadaments: donar la mà, besades, abraçades, etc.)
- proximitat física, contacte visual
- gestualitat explícita
- modulació de la veu per expressar estats d'ànim

Vida quotidiana i les seves

condicions Relacions personals i

convencions socials

- relacions familiars i inter generacionals: tipus de família
- l'estructura social (relacions intergrupals)
- normes de cortesia segons la situació i els protagonistes
- relacions amb els superiors i amb els companys en l'àmbit professional
- la puntualitat: valor i excuses acceptables
- convencions a l'hora de pagar (propines, convidar, compartir, etc.)
- les relacions entre gèneres: rols
- les relacions amb les autoritats i l'administració en general: convencions, estereotips
- les relacions entre veïns
- les jerarquies pròpies de la cultura
- cerimònies i celebracions: (bodes, bateigs, aniversaris, etc.)
- els temes tabú

Valors, creences i actituds

- festivitats i tradicions importants
- creences, supersticions, prejudicis i tabús mes estesos
- el sentit de l'humor: referents d'àmbit general. acudits simples recurrents d'àmbit general
- minories religioses, ètniques, etc.
- expressions de saviesa popular: refranys, proverbis molt comuns i d'àmbit general
- rituals religiosos

Menjars i àpats

- tipus d'establiments de restauració
- comportament durant els àpats

Consum

- horaris comercials, obertura en festius, períodes de rebaixes, liquidacions, ofertes, etc.
- tipus i característiques dels establiments: dimensions, disposició, classificació, etc.

Entorn laboral

- descansos, pauses i motius justificats d'absència a la feina
- conciliació de la vida laboral i familiar

Habitatge

- tipus i característiques generals (disposició, mobiliari bàsic, espais compartits, etc.)
- prevalença de l'habitatge en propietat o de lloguer

- condicions habituals de lloguer: terminis, drets, contractes
- allotjament temporal: tipus (hotels, pensions, cases rurals, càmpings i altres)
- allotjament compartit (pis d'estudiants, residències estudiantils, intercanvis, etc.)

Salut i assistència social

- sistema sanitari: funcionament, urgències, etc.
- estat del benestar i assistència social (seguretat social, pensions, atenció a persones desocupades) i estatus dels treballadors estrangers

Educació

- característiques generals del sistema escolar
- sistema de qualificacions
- la formació complementària i la formació al llarg de la vida

Lleure i cultura

- festivitats i cerimònies tradicionals més rellevants
- referents culturals i artístics significatius (literatura, música, cinema, arts escèniques, etc.): referents més destacats (obres, autors...)
- música, teatre i dansa popular i tradicional
- formes d'oci tradicionals i contemporànies
- activitats a l'aire lliure
- les arts escèniques: hàbits i referents destacables
- els esports més populars
- l'oci passiu: la televisió (hàbits de consum)
- patrimoni cultural i natural
- museus i llocs d'interès cultural molt coneguts
- viatges i turisme: destinacions freqüents i hàbits

Geografia

- territoris i àmbits més importants en què es parla la llengua, com a L1 o L2 o koiné
- ciutats i llocs més significatius: trets destacats

Medi ambient

- característiques de la climatologia
- la consciència ecològica general de la població
- hàbits de consum responsable i de gestió de residus

Participació ciutadana

- marc institucional bàsic i mecanismes de participació
- gestió de la immigració
- voluntariat
- les ONG més importants

Mitjans de comunicació

- premsa escrita (en paper i digital): capçaleres de referència i les seves tendències sociopolítiques
- televisió i ràdio: canals de referència i les seves tendències
- programes de ràdio i televisió molt coneguts
- presència i ús general d'internet i xarxes socials

Competència i continguts sociolingüístics

Cortesia lingüística i convencions

- salutacions i comiats: contextos formal, informal i familiar
- formes de tractament: en les relacions entre iguals i en relacions jeràrquiques
- fórmules de cortesia pròpies de contextos formals per sol·licitar permís, ajuda, un servei o producte, expressar agraïment, demanar perdó, fer compliments i reaccionar-hi, reaccionar a una invitació o convidar algú
- fórmules per felicitar, brindar, mostrar empatia
- convencions de la correspondència semi formal i formal
- convencions de la conversa telefònica

Referents

- frases fetes freqüents d'àmbit general
- el doble sentit d'expressions freqüents: reconeixement i assaig d'ús
- sentit, àmbit i connotació de les expressions malsonants d'àmbit general més freqüents: reconeixement i contextualització

Registre

- distinció del llenguatge oral i l'escrit
- distinció i selecció de registres: formal, informal o familiar, segons la situació i els interlocutors
- implicacions dels canvis de registre
- expressions col·loquials i d'argot molt freqüents
- varietats principals de la llengua estàndard

Varietats

- relació entre l'estàndard i les altres varietats
- varietats diatòpiques més importants: estatus, identificació de característiques destacades i connotacions

Contacte de llengües

- minories lingüístiques.
- koinés i llengües internacionals: àmbits d'ús.

Competència i continguts funcionals

Reconeixement i realització de les funcions comunicatives mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua segons l'àmbit i el context comunicatiu:

Actes fàtics o solidaris (socialitzar):

- Donar les gràcies, respondre a un agraïment i demanar disculpes.
- Interessar-se per algú o alguna cosa.
- Lamentar, demanar i acceptar disculpes.
- Demanar i donar informació sobre algú.
- Felicitar i respondre a una felicitació.
- Acceptar o rebutjar una invitació, ajuda o oferiment.
- Expressar la intenció, la decisió o la voluntat de fer o de no fer alguna cosa.
- Compadir-se, defensar-se.

Actes assertius (donar i sol·licitar informació):

- Donar i demanar dades personals..
- Demanar i donar informació identificació, preus i hora.
- Preguntar i dir a qui pertany alguna cosa.
- Referir-se a accions habituals o del món present.
- Referir-se a accions que succeeixen en el moment que es parla.
- Descriure persones, objectes i, situacions.

- Descriure el temps atmosfèric.
- Narrar i preguntar sobre un fet o succés passat.- Narrar i preguntar sobre un fet o succés passat.
- Donar i demanar informació sobre un fet.
- Ser capaç d'expressar el coneixement, el desconeixement, l'opinió i la creença d'un fet.

Actes expressius (expressar i valorar actituds i opinions):

- Expressar gustos i preferències.
- Expressar coneixement o desconeixement.
- Manifestar interès o desinterès.
- Expressar acord o desacord.- Demanar i donar informació sobre un estat o sensació física i per la salut: fred o calor, son, gana o set, gust, benestar o malestar.
- Manifestar interès o desinterès.
- Expressar preferències.
- Demanar i donar informació sobre els estats d'ànim més comuns: avoriment, satisfacció o insatisfacció, admiració, interès, estima, alegria, etc.
- Demanar i donar informació sobre actituds davant determinades situacions com ara estima, simpatia, dubte, preferència, antipatia o admiració.
- Expressar emocions i sentiments com ara alegria, felicitat, decepció, esperança, satisfacció, tristesa o molèstia.

Actes directius (persuadir, convèncer. Propòsits d'acció):

Actes expressius (expressar i valorar actituds i opinions)

- Demanar i donar informació sobre un estat o sensació física i per la salut: fred o calor, son, gana o set, gust, benestar o malestar.
- Manifestar interès o desinterès.
- Expressar preferències.
- Demanar i donar informació sobre els estats d'ànim més comuns: avoriment, satisfacció o insatisfacció, admiració, interès, estima, alegria, etc.
- Demanar i donar informació sobre actituds davant determinades situacions com ara estima, simpatia, dubte, preferència, antipatia o admiració.
- Expressar emocions i sentiments com ara alegria, felicitat, decepció, esperança, satisfacció, tristesa o molèstia. Actes directius (persuadir, convèncer. Propòsits d'acció)
- Demanar i donar informació sobre la intenció, la voluntat o la decisió de fer alguna cosa.
- Aconsellar, alertar, donar instruccions i permís.
- Demanar ajuda, confirmació, informació i opinió.
- Suggestir activitats i reaccionar davant suggeriments.
- Prohibir i denegar, proposar, permetre, ordenar, sol·licitar, acceptar i rebutjar; dissuadir, insistir, prevenir, reclamar i suggerir.
- Demanar i donar la paraula, interrompre i deixar parlar.

Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió i aplicació de models contextuals i patrons textuais variats.

Context

Característiques del context:

- segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica
- segons els participants (trets, relacions, intenció comunicativa)
- segons la situació (canal, lloc, temps)

Expectatives generades pel context:

- tipus, format i estructura textuais

registre i estil
tema, enfocament i contingut
patrons sintàctics, lèxics, fonètic-fonològics i ortotipogràfics
comunicació no verbal (textos orals): gestos, to de veu, etc.
comunicació no verbal (textos escrits): imatges, gràfics, tipografies, etc.

Organització i estructuració del text:

Segons macro funció textual

- Seqüència dialogal: seqüències fàtiques d'iniciació i cloenda, seqüències transaccionals.
- Seqüència descriptiva amb punt de vista objectiu o subjectiu: ancoratge, actualització i relació; amb inserció de seqüències narratives i expositives.
- Seqüència narrativa: situació inicial, complicació, acció, resolució, situació final; amb inserció de seqüències descriptives i dialogals en estil indirecte.
- Seqüència expositiva: presentació, desenvolupament, conclusió; amb inserció i desenvolupament de subtemes (afirmació, exemplificació, classificació, analogia, definició) i seqüències descriptives.
- Seqüència argumentativa: qüestió, tesi, argument, contra argument, reserva, conclusió; amb inserció de subtemes (constatacions, regles generals, cites, exemples...) i de seqüències descriptives, narratives i expositives.

Progressió temàtica

- Progressió lineal (el tema esdevé rema)
- Progressió per tema constant (el tema es manté)
- Progressió derivada per tema fragmentat (el tema es dissocia)
- Ruptures temàtiques:
 - En la seqüència narrativa: canvi de personatge, canvi de pla (primer pla-rerefons); inserció de seqüències
 - En les seqüències expositives i argumentatives: introducció d'oposicions, causes, conseqüències, generalitzacions (abstracció), particularitzacions (exemplificacions, etc.); inserció de seqüències
 - En les seqüències dialogals: inserció de seqüències

Cohesió

a) Elements prosòdics [textos orals]:

- entonació focalitzadora,
- pauses

b) Elements ortotipogràfics [textos escrits]:

- puntuació: en separació de frases, incisos, el·lipsis, subordinació, focalitzacions; en cites i diàlegs; puntuació convencional (sigles, abreviatures, cites, dates...)
- signes d'interrogació i exclamació, parèntesis, cometes, etc.
- disposició en paràgrafs
- abreviatures i símbols usuals

c) Mecanismes de referència:

- dixi (demostratius, adverbis de lloc i temps, etc.)
- anàfora i catàfora (pronoms personals, demostratius, possessius, relatius, proformes verbals i adverbials)
- el·lipsi
- correlació de temps verbals
- concordança (persona, gènere, nombre, cas)
- cohesió lèxica (repetició parcial, sinonímia)

d) Connexió textual i composició oracional

- operadors discursius: addició (continuïtat, intensificació, distribució, generalització, digressió, especificació), disjunció (reformulació, exemplificació, resum), contrast (oposició, concessió, restricció, contraposició), consecució (conseqüència, conclusió)

e) Interacció

- recursos per presa, manteniment i cessió del torn de paraula
- controladors de contacte
- recursos dilatoris (mots falca, etc.)

Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits públic, acadèmic i ocupacional. El vocabulari i els aspectes lexicó semàntics hauran de permetre comprendre i produir enunciats sobre aspectes (bàsics i derivats, concrets i abstractes) de les àrees temàtiques següents, atenent a les competències funcional i discursiva que s'especifiquen per al nivell i a la distinció entre el lèxic productiu i el receptiu.

- Informació d'actualitat.
- Condicions de vida (condicions de l'habitatge, condicions laborals, etc.).
- Relacions personals (estructura social i relacions entre els seus membres, etc.).
- Valors, creences i actituds (institucions, humor, art, etc.).
- Llenguatge corporal (gestos, contacte visual, etc.).
- Convencions socials (convencions i tabús relatius al comportament).
- Comportament ritual (celebracions, cerimònies, etc.).
- Llengua i comunicació (ràdio, premsa, televisió, etc.).
- L'alimentació.
- Compres i activitats comercials.
- Viatges.
- Personatges i monuments famosos.
- Contextualització geogràfica.
- Noves tecnologies

Aspectes morfològics i lexicó semàntics.

Significació:

- famílies lèxiques (polisèmia, antonímia, sinonímia, homonímia, hiperonímia i hiponímia)
- diferenciació del registre del sinònims parcials
- associacions lèxiques
- expressions idiomàtiques: proverbis i modismes

Formació del lèxic:

- transformació lexicó semàntica mitjançant partícules
- derivació per sufixació/prefixació.
- composició
- abreviatures i acrònims.
- onomatopeies i derivades
- expressions comparatives.
- préstecs i xenismes
- cognats i paraules transparents

Per a obtenir informació detallada sobre COMPETÈNCIES I CONTINGUTS ESTRATÈGICS com sobre GÈNERES TEXTUALS podeu consultar el Decret 34/2019, de 10 de maig a l'enllaç següent:

<http://www.caib.es/govern/sac/fitxa.do?codi=3757603&coduo=924793&lang=ca>

Competència i continguts morfosintàctics B2.1

Substantius

Classes:

- comptables/incomptables, concrets/ abstractes
- noms compostos més comuns
- falsos amics: interferències lèxiques més freqüents
- substantius irregulars mes freqüents

Derivació: introducció

- prefixos més freqüents:

dis- (*disagio*); *sopra-* (*soprammobile*), *ecc.*

- sufixos més comuns:

-agge (*stupidaggine*); *-mento* (*arrossamento*); *-anza* (*abbondanza*), *ecc.*

- sufixos més freqüents d'alteració del nom: despectives (*poetastro*); afectives (*cuoricino*)

- préstecs i mots d'origen estranger

- frases fetes, dites, refranys

Flexió de gènere:

- substantius amb diferent significat al masculí i al femení (*il/la capitale*; *il/la fine*, *ecc.*)

Flexió de nombre:

introducció sobreabundants (*Nomi sovrabbondanti*) alguns dels substantius amb dues formes de plural i canvi de significat (*braccio/braccia/bracci*; *muro/mura/muri*, *ecc.*)

- ampliació plural substantius acabats en *-cia* i en *-gia*

- ampliació plural dels noms en *-co/-go*

- substantius masculins acabats en *-o* que canvien de gènere (*il migliaio/le migliaia*)

Articles:

- restriccions d'ús amb nom propis i topònims. Ús de l'article per a designar famílies (*I Rossi*); topònims amb article (*L'Italia* [amb funció de Subj. i CD], *la Liguria* [amb funció de Subj. i CD], *la Sicilia* [amb funció de Subj. i CD], *La Roma barocca*, *L'Italia del Sud*)

- omisió de l'article en algunes expressions (*vivere in città*)

Adjectius:

- adjectiu qualificatiu. Formes apocopades: *buono* (*buon*), *bello* (*bel*), *grande* (*gran*), *santo* (*san*)

- concordança amb el substantiu

- posició: Casos més freqüents d'anteposició. Valor emfàtic. Canvi de significat per la posició de l'adjectiu (*un uomo grande* - *un grande uomo*/ *un amico vecchio*-*un vecchio amico*)

- substantivació mitjançant l'article determinat masculí (*il bello*, *il meglio*)

Derivació: introducció

- adjectius derivats de noms amb sufixos (*settimangle*, *primaverile*, *ecc.*)

- adjectius derivats de verbs amb sufixos (*leggibile*, *mangiabile*, *ecc.*)

- prefixos: *dis-*(*disorganizzato*); *a-*(*atipico*); *in-* (*incerto*)

Flexió de gènere:

- ampliació: amb oposició (*-o/-a*) i sense oposició (*-e*)

(*bonario*, *attendibile*, *stucchevole*)

Flexió de nombre:

- ampliació: amb oposició (*-o/-i*, *-a/-e*; *-e/-i*) i sense oposició (*-e/-i*)

El grau

Comparatius:

- ampliació del grau comparatiu; irregulars: *migliore*, *peggiore*... (*questo vino è migliore di quello*)

- el grau comparatiu d'igualtat (*tanto* -*quanto* /*così*-*come*); de superioritat i d'inferioritat

Superlatiu:

- el superlatiu relatiu: article determinatiu+ *più/meno* + adj.+ *di/tra/fra*+ nom (*Gli studiosi più bravi degli Stati Uniti/ L'archeologo più preparato fra/tra tutti*); article determinatiu+ *più/meno* + adj.+ *che*+subj (*La città più pulita che abbia mai visto*)

- el grau superlatiu absolut (*superlativo assoluto*): formes sintètiques (*-issimo/a/i/e*), formes analítiques (*molto* + adj.)

- el grau superlatiu absolut amb prefixos més comuns *super-*, *stra-* (*straricco*)

Diminutius

diminutius, augmentatius, amb sentit afectiu (*vezzeggiativi*), despectiu (*peggiorativi*) (-ino/a/i/e, -one/a/i/e, -ello/a/i/e, -otto/a/i/e, -accio/a/i/e, -uccio/a/i/e, -astro/a/i/e, -ucolo/a/i/e); formes diminutives (*bellina, graziosetto*); augmentatives (*pigrone*); despectives (*poveraccio*); afectives (*calduccio*)
 - falsi alterati (*matteone...*)

Pronoms

- revisió pronoms directes, indirectes, reflexius i combinats
- formes i usos dels pronoms que funcionen de CD o CI
- formes específiques per a la tercera persona

Demonstratius

- forma invariable *ciò* en funció de subjecte i de complement (*Ciò che dici/ Da ciò si capisce l'obiettivo dell'artista/ In tutto ciò c'è qualcosa di strano*)
- els pronoms *ciò, questo, quello* amb valor neutre + *che* per introduir una oració relativa

Possessius

- consolidació d'usos amb noms de familiars
- possessius (*proprio*)
- omissió de l'article davant al possessiu en algunes expressions (*a mio parere...*)

Relatius

- consolidació: *che* polifuncional, *quale/cui* precedits de preposicions.

Quantificadors

- consolidació: numerals cardinals, numerals ordinals i fraccionaris; fraccionaris (*tre quarti*); multiplicadors (*triplo/quadruplo*); partitius (*la metà di, un po' di*); col·lectius (*entrambi/e, tutti e due, un mucchio di, un pizzico di, la maggioranza ...*)
- identificatius (*uno, un altro, l'altro, lo stesso, gli altri*)
- col·lectius invariables (*ambedue*)
- frases fetes amb numerals (*passare un brutto quarto d'ora...*)
- indefinits (*tutto/a/i/e; molto/a/i/e; poco/a/i/e; alcuno/alcun/a/i/e*)
- adverbis de quantitat (*molto, poco, abbastanza, troppo...*)

Adverbis

- Adverbis i locucions adverbials de lloc (*su, giù, lassù, laggiù, dove, dovunque, vicino, lontano, davanti, dietro, fuori, dentro, presso, oltre, dappertutto*)
- locucions adverbials de lloc (*di qui, di là, di sopra, di sotto, in su, in giù, di fuori, per di qua, per di là, da queste parti, nei dintorni, ecc.*)
- indicació de temps en relació al moment en què o de què es parla (*ora, oggi, ieri, domani, già, ancora, prima, dopo, fra, allora, poi, subito, ecc.*)
- adverbis i locucions de freqüència (*sempre, abitualmente, generalmente, raramente, di rado, un giorno su tre...*)
- adverbis d'afirmació i negació (*di certo, senza dubbio, di sicuro, appunto, proprio, davvero, indubbiamente, assolutamente, neppure, neanche, nemmeno, non...mica, ecc.*)

Quantitatius

- (*niente, pochissimo, poco, un po', abbastanza, molto/tanto, parecchio, moltissimo, assai...*)
- sufixos més comuns d'alteració de l'adverbi: - *etto;-ino* (*pochetto/tantino*)
- locucions adverbials (*all'incirca, né più né meno, fin troppo, di più, di meno, un poco, ecc.*)

Preposicions:

- revisió preposicions i locucions preposicionals que indiquen temps, lloc, moviment i direcció (*a, in, da, per, fino a, verso... prima di / dopo di...*)
- la preposició *a* en el CI de persona (contrast amb l'ús de la preposició *a* amb el CD de persona en castellà/català)
- la preposició *di*: possessió, matèria, contingut, classe, edat, assumpte
- la preposició *con*: manera, companyia i contingut
- la preposició *per*: *vantaggio, fine, causa*
- règim preposicional de verbs (*cercare di, provare a, riuscire a...*). Substantivació del sintagma preposicional (*quello / a /i / le + di*)

Locucions preposicionals comuns

- (*a causa di, a dispetto di, a seguito di...*)

Verbs

- indicatiu:

- verbs irregulars en present d'indicatiu. Sistematització. Formes dels verbs reflexius i pronominals.
- futur compost (*futuro anteriore*). Usos del futur: probabilitat, suposició, dubte
- pretèrit imperfet. Formes dels verbs regulars i irregulars. Marcadors temporals. Aspecte imperfectiu
- pretèrit indefinit (*passato prossimo*). Pretèrit plusquamperfet (*trapassato prossimo*).
- pretèrit perfet (*passato remoto*): formes dels verbs regulars i irregulars més comuns. Marcadors temporals. Aspecte perfectiu

- subjuntiu:

- *congiuntivo presente e passato* (consolidació)
- *congiuntivo imperfetto* (*fossi/avessi...*)
- introducció *congiuntivo trapassato*: activitats de comprensió de textos escrits i orals (*fossi stato/avessi fatto*)
- **usos dels temps del subjuntiu:**
 - amb verbs d'opinió en present / imperfet d'indicatiu (*credo che + pres. de subj/ credevo che + impf. de subj*)
 - amb verb principal d'afecció: *piacere, /essere contento+ che + subj.* (*Sono contento che tu abbia pensato a me*)
 - amb construccions que suposen un judici valoratiu: *Essere + Adj. + che+ pres. de subj.* (*È bene che si sappia la verità*)
 - en oracions subordinades temporals: (*Salutalo prima che se ne vada*)
 - en oracions subordinades condicionals:
 - pròtasi en subjuntiu imperfet/ (*imperfetto*) introduïda per *se*, apòdosi en condicional simple (*presente*) (*Se avessi tempo, andrei in montagna con Giulia*)
 - pròtasi en subjuntiu **pretèrit plusquamperfet** introduïda per *se*, apòdosi en condicional compost (*passato*): activitats de comprensió de textos escrits i orals (*Se avessi avuto tempo, sarei andata in montagna con Giulia*)
- **Condicional:**
 - *condizionale passato* (activitats de comprensió de textos escrits i orals)
- **Formes no finites:**
 - infinitiu compost (*aver cantato/essere partito*); amb valor temporal: *dopo + infinitiu compost* (*Si fermò dopo essersi ferito*)

Relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat)

- seqüenciació temporal (*inoltre, poi, in primo luogo, poi, allora, dopo, prima, in seguito, anzitutto, da una parte, infine, finalmente, alla fine, all'inizio...*)
- **anterioritat:**
 - *prima che + subjuntiu*
 - *prima che + indicatiu* quan significa *appena* (*fammi sapere qualcosa prima che puoi= appena puoi*); **implícita:** *prima di + infinitiu* (*prima di firmare il contratto, voglio leggermelo bene*)
- **posterioritat:**
 - implícita:** *dopo + infinitiu compost* (*dopo aver finito di leggere potrai uscire*)
 - dopo che + futur compost* (*dopo che avrò finito*)
 - **simultaneïtat:** *quando, mentre, al tempo in cui + indicatiu: passato prossimo, passato remoto* (*questi fatti accaddero quando non ci conoscevamo*) *futuro semplice* (*me ne andrò quando tu me lo chiederai*); *mentre + indicatiu* (*mentre lo ascoltavo, prendevo appunti*)

La modalitat

- 1. Capacitat:** *potere, sapere + infinitiu; essere capace di / essere in grado di + infinitiu; essere bravo a + infinitiu; essere portato/a per +nom.*
- 2. Necessitat:** perifrasis formes personals; *aver bisogno di + infinitiu/ che + subjuntiu; bisogna/occorre + infinitiu; è necessario che + subjuntiu*
- 3. Possibilitat:** *potere + infinitiu; v. copulatiu (sembrare, parere) + adj.; sembrare, credere + subjuntiu; sembrare/credere di + infinitiu; è possibile che + subjuntiu*
- 4. Probabilitat:**
 - È probabile che + subjuntiu ; forse/probabilmente/secondo me + indicatiu; adverbis i locucions adverbials modals (certamente, può essere, può darsi, di sicuro, a volte)*
- 5. Volició:**
 - voler/stare per / pensar di + infinitiu*
 - Verbi volitivi + subjuntiu*
- 6. Permis:** *potere + infinitiu essere permesso, non essere vietato + infinitiu*
- 7. Obligació:** imperatiu; *dovere+ infinitiu*

8. Prohibició: imperatiu negatiu; *non +dovere+ infinitiu*

L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació

1. L'oració declarativa (afirmativa i negativa):

- declaratives explícites amb *che*
- + indicatiu/subjuntiu/condicional
- declaratives implícites amb *di + infinitiu*

2. L'oració interrogativa:

- l'oració interrogativa directa semplice (*Quanti anni hai?*) i indirecta amb verb a l'indicatiu (*Dimmi che ore sono/ Mi chiedo cosa dovrò fare*)

3. L'oració exclamativa:

- l'oració exclamativa (*Che bel cane!/ Beato te!/ Poveri noi!*). Ús emfàtic de *come/quanto* (*Quanto sei sciocco! Come sei bravo!*)

4. L'oració passiva:

- Subj.+ (+Neg.) V aux. (*essere/venire*) +V participi passat conjugat + C.Agent

Relacions lògiques

1. Coordinació/Conjunció: proposicions coordinades copulatives afirmatives i negatives /adjuntives (*e, né, neanche/neppure, inoltre, nonché, pure*)

- proposicions coordinades correlatives afirmatives i negatives (*e...e, o...o, sia...sia, sia...che, sia...o, tanto...che/come/quanto, non...ma, non solo...ma anche*)
- oracions *aggiuntive* (*inoltre, nonché, pure, oltre a, oltre che*)

2. Disjunció: proposicions coordinades disjuntives (*o, oppure, altrimenti, in caso contrario*)

3. Oposició: proposicions coordinades adversatives (*ma, eppure, tuttavia, però, invece, invece di, tuttavia, bensì, altrimenti, eppure, piuttosto, nondimeno, anzi, anziché*)

4. Comparació:

- d'igualtat: *così-come, tanto-quanto* + indicatiu/condicional (*Il lavoro non è tanto interessante quanto sembra*)
- de superioritat: *più di come, più di quanto, più di quello che* + subj.(*È stato più difficile di quanto pensassimo*)
- d'inferioritat: *meno di, meno di quello che, peggio di come* + indicatiu o subjuntiu (*Luca è meno preparato di quanto dica*)
- amb *come se* + subj.

5. Causa: nexes i connectors (*poiché, perché, siccome, dato che, visto che, giacché, per il fatto che, dal momento che...*)

- causals explícites: mode indicatiu

- causals implícites: mode gerundi (*Conoscendo l'architetto immagino come sarà il progetto*)

6. Finalitat: subordinació final implícita (*per, a, di, da, con lo scopo di...+ infinitiu*)

- explícites: *perché, affinché*, + present/imperfet de subjuntiu

7. Concessió: subordinació concessiva explícita amb el subjuntiu: *benché, sebbene, nonostante, malgrado, quantunque + congiuntivo* (*Sebbene siano tutti arrivati, ci sono poche persone alla festa*)

- subordinació concessiva explícita amb l' indicatiu: *anche se+ ind/cond.* (*Anche se sono tutti arrivati.../Non andrò al cinema anche se mi piacerebbe*)

8. Condició: subordinació condicional amb *se, qualora, nel caso che, nell'eventualità in cui, nell'ipotesi che...*

- pròtesi en imperfet de subjuntiu introduïda per *se*, apòdosi en condicional present: **període hipotètic de la possibilitat** (*Se lui non partisse, sarebbe un errore*)

- pròtesi subjuntiu pretèrit plusquamperfet (*trapassato*) introduïda per *se*, apòdosi en condicional compost (*passato*):

expressió de impossibilitat o irrealitat: activitat de comprensió de textos escrits i orals (*Se lui non fosse partito, sarebbe stato un errore*)

- *a patto che, purché, a condizione che, qualora* + subjuntiu

9. Conseqüència: consecutives explícites + ind./subj.

Nexes i connectors: *così che, tanto che...* (*Non era così lontano che non potesse sentire i nostri discorsi/ Ho corso talmente tanto che mi è venuto il fiatone*)

10. Connectors parentètics

- d' introducció del tema: *innanzitutto, in primo luogo, rispetto /riguardo a,*
- d'introducció de subtemes: *inoltre, allora, a questo proposito, tra parentesi*
- de recuperació del tema: *allora, riguardo a, cioè, vale a dire, ossia, in altre parole, in altri termini*
- de reformulació: *ad esempio, cioè, ossia, ovvero, voglio dire, in altre parole*
- d'enumeració, seqüenciació temporal: *in primo luogo, poi, allora, dopo, prima, in seguito, anzitutto, infine, alla fine, all'inizio, eccetera eccetera*
- d'exemplificació: *per esempio, come, cioè, ossia, in altri termini*
- de personalització: *secondo me, a mio avviso, a mio giudizio, credo che* + subj.
- de contrast: *ma/però, tuttavia, comunque, invece di*

- de digressió: *allora; senti un po', a proposito*
- connectors d'exclusió: *senza che + subj; senza + inf; a meno che + subj.*
- de resum: *per concludere, e così via*

Competència i continguts ortotipogràfics

Us dels caràcters en les seves diferents formes: Majúscules i minúscules (sigles, punts cardinals, segles, noms abstractes, organismes públics), cursiva, negreta, subratllat.

L'ordenació en paràgrafs.

El punt i seguit i el punt i a part.

Els signes d'exclamació, interrogació.

Guions o cometes en la transcripció de diàleg

Les comes, en oracions subordinades (*Il professore, dopo aver chiuso la porta, ha cominciato la lezione*

Punts suspensius (*Non dovrei essere io a dirtelo però, secondo me.../Io...ecco... vorrei dire due parole*)

Guions o parèntesis: per informacions addicionals.

Representació gràfica de fonemes i sons. Correspondència entre fonemes i grafemes:

ce, cie (*piacere, socievole*);

ge, gie (*tangente, igiene*);

sce, scie (*scena, scienza*);

li, gli (*esilio, orgoglio*);

cu, qu (*cuore, quotidiano*);

ca, qa (*acquedotto, acquistare, nacque, soqquadro*)

Abreviacions (*Spett./ecc. /c.a.,...*)

Sigles (*RAI, ONU, DNA,...*)

Separació de paraules al final de línia d'acord amb regles de separació sil·làbica

Competència i continguts foneticofonològics

Aspectes bàsics del ritme i l'entonació de la frase: interrogativa, exclamativa i declarativa. Diferent ús segons la intenció comunicativa.

Marcadors discursius (*Allora?/ Ma dai!/Va beh dai!/ Senta, scusi/Ah! Ho capito! Davvero?/ Insomma! Appunto! E certo! Esatto!/Vero?*).

L'entonació com a recurs de cohesió del text oral: *eh* (to descendent: *allora vieni eh?*).

Interjeccions *proprie* (*ah! ah! oh! eh! mah! boh!uffa!...Uffa, quante storie!- Hai sentito del figlio di Luisa? Vuole separarsi. Mah!*).

Locuzioni interietive (*Accidenti! Figurati!Neanche per sogno!Mamma mia!Povero/a me! Per carità!...*)

Fonemes vocàlics. Èmfasi en la pronunciació de la /e/ oberta:

en diferents desinències verbals:

-é -erono del *passato remoto*;

-evo, -evi -eva de l'imperfet d'indicatiu;

-essi, -esse, -essimo -essero del imperfet subjuntiu;

en els adverbis acabats en -mente;

en els substantius acabats en -mento;

en les paraules acabats en -ese;

en el sufix dels substantius -esimo (*umanesimo*);

en el sufix dels diminutius -etto (*boschetto*);

En el sufix dels substantius -ezza (*bellezza*).

Èmfasi en la pronunciació de la /o/ oberta:

En les paraules amb l'accent en la última síl·laba (*portò, acquistò*);

Èmfasi en la pronunciació de la /o/ tancada:

en el sufix -zione, -sione (*stazione, ammissione*);

en el sufix adjectival -oso (*noioso*)

Diftongs i triftongs (*puoi, muoio*).

Fonemes consonàntics.

Consonants simples i consonants germinades. Funció de les consonants germinades (*preso-presso*).

Èmfasi en els fonemes italians no existents en català o castellà o que funcionen de manera diferent.

Competència i continguts morfosintàctics B2.2

Substantius

Classes:

- comptables/incomptables, concrets/ abstractes
- **noms compostos més comuns** (ampliació)
(*lavastoviglie, francobollo, cassaforte, apribottiglie, capotreno, soprannome...*)
- substantius invariables acabats en *i*
(*tesi, brindisi, analisi, crisi*)
- substantius masculins acabats en *a*
(*il/i sosia; il/i vaglia; il/i messia*)
- falsos amics: interferències lèxiques més freqüents
- varietats regionals més comuns (*sberla /schiaffo...*)
- substantius defectius que s'utilitzen només en singular (*gioventù, impossibilità, serietà...*)
- substantius irregulars (*la mano/le mani; il bue/i buoi; il tempio/i templi*)

Derivació:

- **prefixos** més freqüents:
dis- (*disagio*); *sopra-* (*soprammobile*), *ecc.*
- sufixos més comuns (ampliació):
-aggine (*stupidaggine*); *-mento* (*arrassamento*); *-anza* (*abbondanza*); *-zione* (*circolazione*); *-izia* (*amicizia*), *ecc.*
- **sufixos** més freqüents d'alteració del nom
-falsi alterati: (*tacchino, colletto, ecc.*)
- préstecs i mots d'origen estranger
(*leader/break/trendy/thriller...*)
- frases fetes, dites, refranys (*sbarcare il lunario, il buon giorno si vede dal mattino...*)

Flexió de gènere:

- substantius amb diferent significat al masculí i al femení (*il/la fronte; il/la capitale; il/la fine; il/la radio, ecc.*)

Flexió de nombre:

- **sobreabundants** (*Nomi sovrabbondanti*) alguns dels substantius amb dues formes de plural i canvi de significat
(*braccio/braccia/bracci; muro/mura/muri, ecc.*)
- **pluralia tantum** (*occhiaie, nozze, forbici, ecc.*)
- diferents lexemes per a masculí i femení:
substantius masculins acabats en *-o* que canvien de gènere (*il riso/le riso; il migliaio/le migliaia*)
- modificació del significat segons el gènere (*il buco/la buca; il porto/la porta; il busto/la busta; il colletto/la colletta, ecc.*)

Articles

- ús i omisió d'articles determinats i indeterminats (*il mangiare; il come e il perché; tutta la/una vita*)
- omisió de l'article en alguns locucions adverbials (*a torto, di corsa, in fretta*); en algunes expressions (*cambiare casa, vivere in città...*)

Adjectius

- substantivació mitjançant l'article determinat masculí (*il bello, il meglio, l'utile, il peggio/ Tutti apprezzano il bello*)
- modificació del nucli amb un sintagma preposicional (*di brutto, sul serio, per primo, al fresco, al caldo, ecc.*)

Derivació (ampliació):

- **adjectius derivats de noms** amb sufixos *-ale/- ile/-ico/-oso/-esco, ecc.* (*settimanale, primaverile, drammatico, doloroso, dantesco, terrestre, baffuto, ecc.*)
- **adjectius derivats de verbs** amb sufixos *-bile/-ante/-ente* (*leggibile, mangiabile, emozionante, commovente, ecc.*)
- *aggettivi relazionali* (derivats de un nom) acabat en *-ale, -are, -istico, -ista, -ana, -oso*
- prefixos: *dis-* (*disorganizzato*); *a-* (*atipico*); *in-* (*incerto*)

El grau

Comparatius

- consolidació i ampliació del grau comparatiu d'igualtat, de superioritat i d'inferioritat; irregulars

Superlatiu

- consolidació i ampliació: el grau superlatiu absolut amb més prefixos (*arci-, ultra-, stra-, sopra-, sovra-, super-, iper-, extra-*) i amb iteració de l'adjectiu (*È una casa piccola piccola*): activitats de comprensió de textos escrits i orals

Diminutius

- consolidació i ampliació
- *falsi alterati*

Pronoms

- *la* amb valor neutre
- *ci/ne* amb valor pronominal i adverbial
- *ci* en substitució del complement *a + gruppo nominale*, amb *pensare a, credere a, tenere a, rinunciare a...*
- *ci* en expressions idiomàtiques:

cascarci = credere ingenuamente (*Ci sei cascato ma era solo uno scherzo!*)

contarci = fare affidamento (*Promettimi che mi chiamerai. Ci conto!*)

- *ci* amb valor locatiu + verbs reflexius: (*Vi trovate bene a Milano = vi ci trovate bene*)

- *ne* en substitució del complement *di/da + gruppo nominale* amb *parlare, discutere, accorgersi* (*Non me ne sono accorto = di questo*); *ottenere, ricavare, uscire* (*Sono entrata nel bar e ne sono uscita subito = dal bar*)

- *ne particella fissa*:

starne lontano, non poterne più (*Non ne posso più di stare in piedi*)

Demonstratius

- formes: variació de gènere i nombre. (*questo/a/i/e, codesto/a/i/e, quello/a/i/e*); forma invariable *ciò* en funció de subjecte i de complement (*Ciò che dici/ Da ciò si capisce l'obiettivo dell'artista/ In tutto ciò c'è qualcosa di strano*)

- recursos d'identificació (*stesso, medesimo*)

- els pronoms *ciò, questo, quello* amb valor neutre + *che* per introduir una oració relativa

Relatius

- *Chi (colui che, colei che). Ciò che* amb/ sense antecedent explícit (*Ciò che mi dici è importante/ Questo è ciò che ti dico*)

- pronoms relatius dobles

Possessius

- possessius (*proprio; altrui; medesimo*)

- omissió de l'article davant al possessiu en algunes expressions (*a mio agio...*)

- ús substantivat del pronom possessiu (*i nostri = compagni di squadra, classe, ecc.*)

Quantificadors

- consolidació: numerals cardinals, numerals ordinals i fraccionaris, partitius, col·lectius

- ús particulars de *nulla/niente* (*cosa da nulla; un nonnulla; niente scuse; Serve niente?*)

- identificatius (*uno, un altro, l'altro, lo stesso, gli altri*)

- frases fetes amb numerals (*farsi in quattro/essere al settimo cielo...*)

Quantitatius

- (*niente, pochissimo, poco, un po', abbastanza, molto/tanto, parecchio, moltissimo, assai...*)

- sufixos més comuns d'alteració de l'adverbi: - *etto;-ino* (*pochetto/tantino*)

- locucions adverbials (*all'incirca, né più né meno, fin troppo, di più, di meno, un poco, ecc.*)

Adverbis

- adverbis i locucions adverbials de lloc (*su, giù, lassù, laggiù, dove, dovunque, vicino, lontano, davanti, dietro, fuori, dentro, presso, oltre, dappertutto*)

- locucions adverbials de lloc (*di qui, di là, di sopra, di sotto, in su, in giù, di fuori, per di qua, per di là, da queste parti, nei dintorni, ecc.*)

- indicació de temps en relació al moment en què o de què es parla (*ora, oggi, ieri, domani, già, ancora, prima, dopo, fra, allora, poi, subito, ecc.*)

- adverbis i locucions adverbials:

- modificació del nucli mitjançant sufixos (*bene-benino-benone*)

- adverbis d'afirmació i negació (*di certo, senza dubbio, di sicuro, appunto, proprio, davvero, indubbiamente, assolutamente, neppure, neanche, nemmeno, non...mica, ecc.*)

- ampliació de conjuntius i focalitzadors (*inoltre, soprattutto, perfino, addirittura, proprio, specialmente, solo, solamente, ecc.*)

- freqüència (*sempre, abitualmente, generalmente, di rado, mai, un giorno su tre, talvolta, mai... mai più*)

- locucions: *in precedenza (anteriormente); quasi quasi*

(*forse*); *cambiare da così a così (completamente); andare di male in peggio (malissimo)*, ecc.

- usos i posició de mica (*non ti sei mica arrabbiato?; mica ti racconto bugie!*)

- modificació del nucli mitjançant un adverb (*poco /molto /abbastanza /troppo + ad.*)

Preposicions

- règim preposicional de verbs (*cercare di, provare a, riuscire a...*). Substantivació del sintagma preposicional (*quello / a /i / le + di*)

Locucions preposicionals comuns

(*a causa di, a dispetto di, a seguito di, dopo di che, alla svelta, a poco a poco, in fretta e furia...*)

Verbs

- **indicatiu**

- pretèrit perfet (*passato remoto*): formes dels verbs regulars i irregulars. Marcadors temporals. Aspecte perfectiu

- **subjuntiu:**

- *congiuntivo presente e passato* (consolidació)

- *congiuntivo imperfetto* (*fossi/avessi...*)

- *congiuntivo trapassato* (*fossi stato/avessi fatto*)

- **usos dels temps del subjuntiu:**

- amb verbs d'opinió

- amb verb principal d'afecció: *piacere, /essere contento+ che + subj*

- amb construccions que suposen un judici valoratiu: *Essere + Adj. + che+ pres. de subj.* (*È bene che si sappia la verità*)

- en oracions subordinades temporals

- en oracions subordinades condicionals:

pròtasi en subjuntiu imperfet/preterit plusquamperfet (*imperfetto/trapassato*) introduïda per *se*, apòdosi en condicional simple/compost (*presente/passato*)

(*Se avessi tempo, andrei in montagna con Giulia/ Se avessi avuto tempo, sarei andata in montagna con Giulia*)

- en oracions simples independents: per expressar desig i creença/opinió: (*Magari fosse festa!*)- proposició optativa amb verb al subj.)

- estil indirecte: quan es reproduïx un imperatiu. (*La maestra dice agli alunni che escano*=La maestra dice agli alunni. "*Uscite!*"): activitats de comprensió de textos escrits i orals.

- **concordança dels temps del subjuntiu**

- **imperatiu:**

- per a les formes de cortesia coincidència de l'imperatiu negatiu amb el present de subjuntiu

- **condicional:**

- *condizionale passato* (ús periodístic, esdeveniment futur davant d'un esdeveniment passat: *Secondo alcuni testimoni i rapinatori sarebbero entrati dalla finestra/ Sapevo che Giulia sarebbe tornata presto*)

- **Formes no finites:**

- infinitiu compost (*aver cantato/essere partito*); amb valor temporal: *dopo + infinitiu compost* (*Si fermò dopo essersi ferito*)

- participi passat amb valor de adjectiu (*un vecchio mulino abbandonato*)

- gerundi compost en oracions implícites (introducció)

Relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat)

- seqüenciació temporal (*inoltre, poi, in primo luogo, poi, allora, dopo, prima, in seguito, anzitutto, da una parte, infine, finalmente, alla fine, all'inizio...*)

- **anterioritat:** *prima che* + subjuntiu (*si misero in cammino prima che facesse giorno*); *prima che*+ indicatiu quan significa *appena* (*fammi sapere qualcosa prima che puoi =appena puoi*); **implicita:** *prima di* + infinitiu (*prima di firmare il contratto, voglio leggermelo bene*)

- **posterioritat:** *dopo* + infinitiu compost; (*dopo aver letto la storia...*)

dopo che + futur compost (*dopo che avrò finito*);

- **simultaneïtat:** *quando, mentre, al tempo in cui* + indicatiu: *passato prossimo, passato remoto* (*questi fatti accaddero quando non ci conoscevamo*) *futuro semplice* (*me ne andrò quando tu me lo chiederai*); *mentre* + indicatiu (*mentre lo ascoltavo, prendevo appunti*);

- **implicita:** *al /in+* infinitiu (*Al momento di uscire, Carla si è sentita male*); *su+* infinitiu (*partimmo sul sorgere del sole=mentre il sole stava sorgendo*); amb el gerundi (*Camminando, discutevamo*): activitats de comprensió de textos escrits i orals.

La modalitat

1. Capacitat: *potere, sapere* + infinitiu; *essere capace di / essere in grado di* + infinitiu; *essere bravo a* + infinitiu; *essere portato/a* per +nom.

2. Necessitat: perífrasis formes personals; *aver bisogno di* + infinitiu/ *che* + subjuntiu; *bisogna/occorre* + infinitiu; *è necessario che* + subjuntiu

3. Possibilitat *potere* + infinitiu; v. copulatiu (*sembrare, parere*) + adj.; *sembrare, credere* + subjuntiu; *sembrare/credere di* + infinitiu; *è possibile che* + subjuntiu

4. Probabilitat: *È probabile che* + subjuntiu ; *forse/probabilmente/secondo me* + indicatiu; adverbis locucionsadverbials modals (*certamente, può essere, può darsi, di sicuro, a volte*)

5. Volició: *voler/stare per / pensar di* + infinitiu; *Verbi volitivi* + subjuntiu

6. Permis: *potere* + infinitiu

- *essere permesso, non essere vietato* + inf.

7. Obligació: imperatiu; *dovere*+ infinitiu; *dovere* + infinitiu compost; *andare* + participi passat

8. Prohibició: imperatiu negatiu; *non +dovere*+ infinitiu; *non +dovere*+ infinitiu compost; *non +andare*+ participi passat

L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació

1. L'oració declarativa (afirmativa i negativa):

- declaratives explícites amb *che*

+ indicatiu/subjuntiu/condicional

- declaratives implícites amb *di* + infinitiu

- ordre marcat: dislocació a l'esquerra (*La borsa l'ha presa Maria*) anafora (*ripresa-ripetizione*) della particella pronominal *la*)

- dislocació a la dreta (*L'ha presa Maria la borsa*) catafora (anticipo) della particella pronominal *“la”* che rimanda al sostantivo *borsa*)

- declarativa negativa amb doble negació, *non...mica* (*non sarà mica andato via?*)

2. L'oració interrogativa:

- l'oració interrogativa indirecta amb verb al subjuntiu (*Mi chiedo quanti anni abbia; Mi chiedevo quanti anni avesse*)

3. L'oració impersonal:

- amb pronoms (*La realtà non è mai solo come la si vede*)

- *si impersonale* + *essere* + adj

4. L'oració passiva:

Subj.+ (+Neg.) V aux. (*essere/venire*) +V participi passat conjugat + C.Agent.

- Introducció: forma passiva per expressar obligació i necessitat (*deve essere fatto/va fatto*)

5. El discurs indirecte:

- introducció transformació del discurs directe a l'indirecte

canvi d'alguns elements de l'oració: *questo>quello, qui > lì, ora > allora, oggi > quel giorno, ieri > il giorno prima, domani > il giorno dopo...*; modificació dels pronoms personals i dels possessius; modificació dels temps verbals (*Affermò: “Non mi piace questa borsa” = Affermò che non le piaceva quella borsa. Disse: “Ora è buio” =Disse che allora era buio*)

- Oracions subordinades relatives:

- consolidació oracions subordinades relatives amb o sense antecedent explícit
(*prendo il treno che sta arrivando/chi guida l'auto non deve bere alcolici/il ristorante dove abbiamo cenato ieri, è molto caro*)
- relativa final amb subj.: *chiamerò un elettricista che (= affinché) ripari il lampadario.*
- relativa causal amb ind.: *beata te che sei a letto (=poiché sei a letto).*
- relativa temporal amb gerundi: *li ho incontrati andando al cinema*
- concessiva amb subj: *neanche Lucia, che frequenta (=benché frequenti) il quinto liceo, riesce a svolgere la versione di latino.*
- consecutiva: *vorrei un abito che (= tale che) mi lanci.*
- condicional: *chi può fornire aiuto, lo dia (=se qualcuno può fornire un aiuto)*

- Oracions subordinades substantives

- amb funció de Subjecte (*subordinate soggettive*)
- amb funció de CD (*subordinate oggettive*)
- explícites amb verbs volutius i desideratius (*chiedere che, voler che, aver bisogno che...* Selecció del mode subjuntiu)
- amb verbs d'influència (*consigliare che, raccomandare che.* Selecció del mode subjuntiu)
- amb verbs de percepció (*notare, vedere...*)
- implícites amb verbs d'aconteixement (*accade di, capita di, succede di + infinitiu*)
- verbs d'opinió i creencia en forma impersonal (*si crede di, si pensa di, si dice di*)
- Estil indirecte: Verbs de dicció: *dire che*

Implícites:

- verbs de pensament en present: formulació implícita *credere di, pensare di + infinitiu*
- verb desideratiu + infinitiu
- verb d'influència + infinitiu
- verb d'afecció + infinitiu

Adjectives:

- introdueix pels pronoms relatius *che/ chi* (*È arrivata Lucia, che è la zia di Paolo*)
- relatives explícites/implícites (*È uno spettacolo che non si può perdere/ da non perdere*)

Relacions lògiques

1. Coordinació/Conjunció: proposicions coordinades copulatives afirmatives i negatives /adjuntives (*e, né, neanche/ neppure, inoltre, nonché, pure*)

- proposicions coordinades correlatives afirmatives i negatives (*e...e, o...o, sia...sia, sia...che, sia...o, tanto...che/come/quanto, non...ma, non solo...ma anche*)

- oracions *aggiuntive* (*inoltre, nonché, pure, oltre a, oltre che*)

2. Disjunció: proposicions coordinades disjuntives (*o, oppure, altrimenti, in caso contrario*)

3. Oposició: proposicions coordinades adversatives (*ma, eppure, tuttavia, però, invece, invece di, tuttavia, bensì, altrimenti, eppure, piuttosto, al contrario, nondimeno, anzi, anziché, ciò nonostante, malgrado ciò, d'altra parte, d'altro canto*)

4. Comparació:

- d'igualtat: *così-come, tanto-quanto + indicatiu/condicional* (*Il lavoro non è tanto interessante quanto sembra*)

- de superioritat: *più di come, più di quanto, più di quello che + subj.* (*È stato più difficile di quanto pensassimo*)

- d'inferioritat: *meno di, meno di quello che, peggio di come+ indicatiu o subjuntiu* (*Luca è meno preparato di quanto dica*)

- *comparative di analogia:*

- amb *come, nel modo in cui + indicatiu/condicional*

- amb *come se + subj.*

5. Causa: nexes i connectors (*poiché, perché, siccome, dato che, visto che, giacché, per il fatto che, dal momento che...*)

- causals explícites: mode indicatiu

- causals implícites: mode gerundi simple (*Conoscendo l'architetto immagino come sarà il progetto*); mode

gerundi compost: activitat de comprensió (*Avendolo già conosciuto...*)

6. Finalitat: subordinació final implícita (*per, a, di, da, con lo scopo di...* + infinitiu)

- explícites: *perché/affinché* + present/imperfet de subjuntiu

7. Concessió: subordinació concessiva explícita amb el subjuntiu (*benché, sebbene, nonostante, malgrado, quantunque+ congiuntivo*)

- subordinació concessiva explícita amb l' indicatiu: *anche se+ ind/cond.* (*Anche se sono tutti arrivati.../Non andrò al cinema anche se mi piacerebbe*)

8. Condició: subordinació condicional amb *se, qualora, nel caso che, nell'eventualità in cui, nell'ipotesi che...*

- pròtasi en imperfet de subjuntiu introduïda per *se*, apòdosi en condicional present : **període hipotètic de la possibilitat** (*Se lui non partisse, sarebbe un errore*)

- pròtasi subjuntiu pretèrit plusquamperfet (*trapassato*) introduïda per *se*, apòdosi en condicional compost (*passato*): **expressió de impossibilitat o irrealitat** (*Se lui non fosse partito, sarebbe stato un errore*)

- a patto che, purché, a condizione che, qualora + subjuntiu

- implícites amb gerundi (*Lasciando più spazi verdi, la città sembrerebbe un'altra*)

Limitatius (explícites): *per quanto, per quello che* + indicatiu condicional/ subjuntiu

9. Conseqüència: consecutives explícites + ind./subj./cond.

Nexes i connectors : *così che, cosicché, tanto che, talmente che...* (*Non era così lontano che non potesse sentire i nostri discorsi/ Ho corso talmente tanto che mi è venuto il fiatone/ Corri così veloce che chiunque si arrenderebbe*)

- consecutives implícites. Nexes i connectors: *tanto da, così da, a tal punto da* + infinitiu: activitat de comprensió

10. Connectors parentètics

- d' introducció del tema: *innanzitutto, in primo luogo, rispetto /riguardo a, a proposito di*

- d'introducció de subtemes: *d'altro canto, inoltre, allora, a questo proposito, tra parentesi*

- de recuperació del tema: *allora, riguardo a, a proposito di, cioè, vale a dire, ossia, in altre parole, in altri termini*

- de reformulació: *ad esempio, cioè, ossia, ovvero, voglio dire, vale a dire, in altri termini, in effetti, in altre parole*

- d'enumeració, secuenciació temporal: *in primo luogo, poi, allora, dopo, prima, in seguito, anzitutto, infine, alla fine, all'inizio, eccetera eccetera, e via dicendo, e così via, via dicendo, e via discorrendo*

- d'exemplificació: *per esempio, come, cioè, ossia, in altri termini, in effetti, infatti*

- de personalització: *secondo me, a mio avviso, a mio giudizio, credo che* + subj.

- de contrast: *ma/però, tuttavia, comunque, invece*

- de digressió: *allora; senti un po', a proposito*

- connectors d'exclusió: *senza che* + subj; *senza* + inf; *a meno che* + subj.

- de resum: *per concludere, e così via, e via dicendo*

Competència i continguts ortotipogràfics

Us dels caràcters en les seves diferents formes: Majúscules i minúscules (sigles, punts cardinals, sigles, noms abstractes, organismes públics), cursiva, negreta, subratllat.

L'ordenació en paràgrafs.

El punt i seguit i el punt i a part.

Els signes d'exclamació, interrogació.

Guions o cometes en la transcripció de diàleg (*Franco ha detto: "Ora, vorrei leggere un libro".*)

Les comes, en oracions subordinades (*Il professore, dopo aver chiuso la porta, ha cominciato la lezione*);

l·listes (*Alle stelle i prezzi di pane, pasta, frutta e prodotti per la casa*).

Punts suspensius (*Non dovrei essere io a dirtelo però, secondo me.../Io...ecco... vorrei dire due parole*)

Guions o parèntesis: per informacions addicionals.

Representació gràfica de fonemes i sons. Correspondència entre fonemes i grafemes:

ce, cie (*piacere, socievole*);

ge, gie (*tangente, igiene*);

sce, scie (*scena, scienza*);

li, gli (*esilio, orgoglio*);

cu, qu (*cuore, quotidiano*);

cq, qq (*acquedotto, acquistare, nacque, soquadro*)

Abreviacions (*Spett./ecc. /c.a.,...*)

Sigles (*RAI, ONU, DNA,...*)

Separació de paraules al final de línia d'acord amb regles de separació sil·làbica

Competència i continguts fonèticofonològics

Aspectes bàsics del ritme i l'entonació de la frase: interrogativa, exclamativa i declarativa. Diferent ús segons la intenció comunicativa.

Marcadors discursius (*Allora?/ Ma dai!/Va beh dai!/ Senta, scusi/Ah! Ho capito! Davvero?/ Insomma! Appunto! E certo! Esatto!/Vero?*).

L'entonació com a recurs de cohesió del text oral: *eh (to descendent: allora vieni eh?)*.

Interjeccions *proprie (ah! ah! oh! eh! mah! boh!uffa!...Uffa, quante storie!- Hai sentito del figlio di Luisa? Vuole separarsi. Mah!)*.

Interjeccions *improprie (Forza! Finiscila! Zitto/a! Basta!...)*.

Locuzioni interietive (Accidenti! Figurati!Neanche per sogno!Mamma mia!Povero/a me! Per carità!...)

Fonemes vocàlics. Èmfasi en la pronunciació de la /e/ oberta:

Verbs (*-endo* del gerundi; *-ente* del participi; *-ei, -ebbe, -ebbero* del condicional; *-ettero* del *passato remoto*);

en els sufixos dels diminutius *-ello, -ella*;

en els sufixos dels numerals *-enne, -ennio- esimo*;

en el sufix dels noms acabats en *-enza*;

en el sufix adjectival *-estre*.

Èmfasi en la pronunciació de la /e/ tancada

En diferents desinències verbals:

-e -erono del *passato remoto*;

-evo, -evi -eva de l'imperfet d'indicatiu;

-essi, -esse, -essimo -essero del imperfet subjuntiu;

en els adverbis acabats en *-mente*;

en els substantius acabats en *-mento*;

en les paraules acabats en *-ese*;

en el sufix dels substantius *-esimo (umanesimo)*;

en el sufix dels diminutius *-etto (boschetto)*;

En el sufix dels substantius *-ezza (bellezza)*.

Èmfasi en la pronunciació de la /o/ oberta

En les paraules amb l'accent en la última síl·laba (*portò, acquistò*);

en el sufix *-otto (giovannotto, sempliciotto)*;

en alguns diftongs (*fuoco, uomo, suoi*);

en el sufix *-occio, -occia (grassoccio)*;

en les desinències verbals del *passato remoto - olsi, -olse, -olsero (raccolsi, colse, volsero)*;

en el participi passat acabats en *-osso (mosso, scosso)*.

Èmfasi en la pronunciació de la /o/ tancada:

En el sufix *-oio (corridoio)*;

en el sufix augmentatiu *-one/a (bambino-ne-ona)*;

en el sufix *-zione, -sione (stazione, ammissione)*;

en el sufix adjectival *-oso (noioso)*

Diftongs i triptongs (*puoi, muoio*).

Fonemes consonàntics.

Consonants simples i consonants germinades. Funció de les consonants germinades (*preso-presso*).

Èmfasi en els fonemes italians no existents en català o castellà o que funcionen de manera diferent:

[v] labiodental (*vino*);

/r/ vibrant simple inicial de paraula;

[ts] i [dz] simple o germinada en posició interna (*grazie, azzurro*);

/k/ velar (*chiesa*);

/t/ alveopalatal (*ciao*);

pronunciació de la s "impura" al principi de paraula:

[s] (*stato*); [z] (*sbaglio*);

pronunciació de la s "sorda" i s "sonora":

[s] (*mese, naso, peso, casa, cosa, così* i en els sufixos *-ese, -eso, -oso*); [z] (*paese, quasi, viso*).

Principals fonemes vocàlics i consonàntics i d'entonació que identifiquen diferents varietats regionals.

Varietats i accents. Capacitat de reconèixer indicadors lingüístics de procedència geogràfica, social, generacional.

Accent tònic i accent gràfic.

Enllaços vocàlics: elisions i apòcope. Repàs del *troncamento vocalico* (*nessun aiuto*), *sillabico* (*un bel tipo*), *facoltativo* (*venir meno*)

Principals fonemes vocàlics i consonàntics i d'entonació que identifiquen diferents varietats regionals.

Varietats i accents. Capacitat de reconèixer indicadors lingüístics de procedència geogràfica, social, generacional (activitats de comprensió).

TEMPORITZACIÓ:**Prof. Matteo Agostini (Intermedi B2.1 A)****Continguts comunicatius, gramaticals, lèxics, textuais, socioculturals, ortogràfics i fonològics en la seva distribució temporal**

El curs es divideix en 9 tasques: es preveuen 4 tasques i mitja per al primer període lectiu, i altres 4 tasques i mitja per al segon amb una distribució temporal que pot variar en funció del ritme d'aprenentatge del grup i les restriccions (com ara els desdoblaments de grups) previstes per les normes sanitàries adoptades per al centre. S'han d'afegir a aquestes activitats unes 8 hores per proves d'avaluació continua repartides en dues sessions, una al febrer i una al juny.

Llibre de text: *Bravissimo 4***PRIMER PERIODE LECTIU (octubre - febrer) - UNITATS 0-1-2-3-4-5**

Tasca 1: Creare un gruppo Facebook per andare oltre i luoghi comuni	
Continguts comunicatius	Discutere su stereotipi e luoghi comuni • Raccontare esperienze di incontro culturale • Esprimere opinioni su mentalità e pregiudizi
Continguts gramaticals	La forma impersonale dei verbi pronominali • Si impersonale + pronomi • Si impersonale + aggettivi • Il superlativo relativo • Le frasi comparative • Il congiuntivo nelle subordinate
Continguts lèxics	Il lessico per descrivere culture e stereotipi • Gli aggettivi per descrivere la personalità
Continguts textuais	Articolo di giornale • E-mail • Blog • Breve racconto umoristico • Testo letterario
Continguts socioculturals	La testa degli italiani di Beppe Severgnini • Polentoni e terroristi
Continguts ortogràfics i fonològics	L'accento
Estratègies d'aprenentatge	Strategie per rielaborare le risorse di un modello linguistico • Utilizzare sinonimi e contrari per memorizzare il lessico

Tasca 2: Scrivere e rappresentare una scena	
Continguts comunicatius	Esprimere opinioni sul significato di opere d'arte e letterarie • Discutere sull'interpretazione degli attori • Descrivere opere d'arte
Continguts gramaticals	Il discorso indiretto • Le espressioni per collocare nello spazio • Come se + congiuntivo imperfetto • I verbi transitivi e pronominali per indicare posizione e movimenti • Le locuzioni avverbiali
Continguts lèxics	Il lessico delle arti • La collocazione nello spazio • Il lessico per descrivere stati d'animo
Continguts textuais	Trama di un film • Testo teatrale • Testo descrittivo • Testo informativo • Manifesto artistico
Continguts socioculturals	Gli esami non finiscono mai di Eduardo De Filippo • Teatro e avanguardia • Manifesto dei drammaturghi futuristi
Continguts ortogràfics i fonològics	L'intonazione: esprimere stati d'animo

Estratègies d'aprenentatge	Strategie di ascolto selettivo • Strategie di osservazione della lingua in contesto • Uso del vocabolario monolingue
-----------------------------------	--

Tasca 3: Realizzare una mappa di parole

Continguts comunicatius	Discutere sul plurilinguismo • Spiegare il significato di parole ed espressioni • Riassumere concetti
Continguts gramaticals	La suffissazione • Verbo + preposizione: allontanarsi da, copiare da, scrivere su, scommettere su, giurare su • Le proposizioni finali con a + infinito e da + infinito
Continguts lèxics	Il linguaggio giovanile • Le espressioni idiomatiche
Continguts textuais	Testo descrittivo • Blog • Articolo di giornale • Forum • Mappe di parole
Continguts socioculturali	Dante Alighieri e la lingua comune
Continguts ortogràfics i fonològics	Gli scioglilingua
Estratègies d'aprenentatge	Strategie per memorizzare il lessico attraverso mappe di parole

Tasca 4: Riscrivere un momento storico secondo il presente

Continguts comunicatius	Raccontare la biografia di un personaggio • Riassumere il punto di vista di un autore • Elaborare ipotesi • Parlare di letteratura ucronica
Continguts gramaticals	Il congiuntivo trapassato • Il periodo ipotetico dell'irrealità • Il verbo fare + infinito • I connettivi di condizione: ammettendo che, se è vero che, nel caso in cui • I tempi della narrazione storica
Continguts lèxics	Il lessico per raccontare un fatto storico • I connettivi per esprimere ipotesi • Gli aggettivi per descrivere la personalità
Continguts textuais	Testo biografico • Articolo di giornale • Tweet • Recensione letteraria
Continguts socioculturali	La letteratura ucronica
Continguts ortogràfics i fonològics	Suoni: s sonora e s sorda
Estratègies d'aprenentatge	La mappa concettuale come strumento di organizzazione dei contenuti

Tasca 5: Creare un blog sulla moda

Continguts comunicatius	Esprimere opinioni sul concetto di bellezza dal Rinascimento ad oggi • Discutere di moda e tendenze
Continguts gramaticals	I pronomi dimostrativi con valore neutro • Le particelle ci e ne • I nomi alterati
Continguts lèxics	Il lessico e le espressioni del mondo della moda • Gli aggettivi alterati • Le parole straniere nell'italiano
Continguts textuais	Articolo di riviste e giornali • Blog • Aforisma • Testo informativo

Continguts socioculturals	Fashion blog • Moda e tendenze nel Rinascimento
Continguts ortogràfics i fonològics	L'intonazione: entusiasmo, delusione, sorpresa • Pronuncia italiana di parole straniere
Estratègies d'aprenentatge	Lectura selectiva • Strategie per rielaborare le risorse di un modello linguistico

SEGON PERIODE LECTIU (març-juny) UNITATS -5-6-7-8-9

Tasca 5: Creare un blog sulla moda

Continguts comunicatius	Esprimere opinioni sul concetto di bellezza dal Rinascimento ad oggi • Discutere di moda e tendenze
Continguts gramaticals	I pronomi dimostrativi con valore neutro • Le particelle ci e ne • I nomi alterati
Continguts lèxics	Il lessico e le espressioni del mondo della moda • Gli aggettivi alterati • Le parole straniere nell'italiano
Continguts textuais	Articolo di riviste e giornali • Blog • Aforisma • Testo informativo
Continguts socioculturals	Fashion blog • Moda e tendenze nel Rinascimento
Continguts ortogràfics i fonològics	L'intonazione: entusiasmo, delusione, sorpresa • Pronuncia italiana di parole straniere
Estratègies d'aprenentatge	Lectura selectiva • Strategie per rielaborare le risorse di un modello linguistico

Tasca 6: Organizzare una mostra di storie di migranti

Continguts comunicatius	Discutere su emigrazione e immigrazione • Commentare testi letterari • Elaborare ipotesi • Raccontare esperienze
Continguts gramaticals	La concordanza dei tempi verbali (I) • I connettivi: bensì, anziché, perfino, ormai, oltretutto, quantunque • Gli indefiniti: chiunque, qualche, ognuno, ogni, nulla, troppo, alquanto • Gli avverbi: ormai/oramai, altrove
Continguts lèxics	Il lessico delle emozioni • Il lessico dei mestieri • I connettivi
Continguts textuais	Testo letterario • Articolo di giornale • Testo informativo • Forum • Canzone • Intervista
Continguts	La letteratura italoфона e della migrazione

socioculturals	
Continguts ortogràfics i fonològics	L'enfasi (I)
Estratègies d'aprenentatge	Strategie di osservazione della lingua in contesto

Tasca 7: Proporre un itinerario architettonico urbanistico

Continguts comunicatius	Discutere su vivibilità e sostenibilità nelle realtà urbane • Elaborare ipotesi di miglioramento delle città • Descrivere elementi architettonici e urbanistici
Continguts gramaticals	Il gerundio presente • Il participio passato • L'infinito presente e passato • La preposizione da + infinito
Continguts lèxics	Il lessico relativo all'urbanistica e all'architettura
Continguts textuais	Testo informativo • Blog • Itinerario urbanistico/ architettonico • Testo letterario
Continguts socioculturals	Il Razionalismo • Le città invisibili di Italo Calvino
Continguts ortogràfics i fonològics	L'enfasi (II)
Estratègies d'aprenentatge	Strategie per riassumere i contenuti di un testo

Tasca 8: Scrivere un articolo su un fatto di cronaca

Continguts comunicatius	Discutere di criminalità organizzata e terrorismo • Parlare di fatti di cronaca
Continguts gramaticals	La concordanza dei tempi verbali (II) • Il gerundio passato • L'uso del condizionale
Continguts lèxics	Il lessico relativo alla criminalità organizzata • Il lessico delle emozioni
Continguts textuais	Articolo di giornale • Intervista • Testo letterario • Testimonianza
Continguts socioculturals	Testimonianze di vittime e testimoni del terrorismo • Don Camillo e Peppone di Giovannino Guareschi • Mafia e business, mafia e donne, mafia e cinema
Continguts ortogràfics i fonològics	Il raddoppiamento fonosintattico
Estratègies d'aprenentatge	Utilizzare la regola delle 5 W per reperire informazioni e strutturare un articolo

Tasca 9: Partecipare a un concorso di fotografia scientifica	
Continguts comunicatius	Discutere ed esprimere opinioni su scienza, energie rinnovabili e tecnologie • Descrivere fenomeni naturali
Continguts gramaticals	I connettivi per organizzare un discorso • La struttura di un testo argomentativo
Continguts lèxics	Il lessico dei fenomeni naturali e delle scienze
Continguts textuals	Articolo di rivista scientifica • Forum • Poesia • Testo informativo • Testo argomentativo
Continguts socioculturali	Opere d'arte d'ispirazione naturalistica
Continguts ortogràfics i fonològics	L'enfasi (III)
Estratègies d'aprenentatge	Strategie per sostenere o confutare una tesi

LLIBRE DE TEXT I RECURSOS DIDÀCTICS

- B2.1 M.Birello, A.Vilagrasa: **Bravissimo 4, Libro dello studente, Livello B2**, Ed. Casa delle lingue 2015, ISBN 978-84-16057-90-0
- S.Bonafaccia, N.Nanni, S.Zucconi: **Bravissimo 4, Quaderno degli esercizi, Livello B2**, Ed. Casa delle lingue 2015, ISBN 978-84-16057-91-7
- Lectures: es concretaran durant el curs.

LLIBRE DE TEXT I RECURSOS DIDÀCTICS

B2.1

- M.Birello, A.Vilagrasa: **Bravissimo 4, Libro dello studente, Livello B2**, Ed. Casa delle lingue
- S.Bonafaccia, N.Nanni, S.Zucconi: **Bravissimo 4, Quaderno degli esercizi, Livello B2**, Ed. Casa delle lingue
- Lectures:
 - Fo Dario, *Morte accidentale di un anarchico*
 - De Filippo Eduardo, *Gli esami non finiscono mai*
 - Morselli Guido, *Contro-passato prossimo. Un'ipotesi retrospettiva*
 - Gramsci Antonio, *Lettere dal carcere*
 - Fallaci Oriana, *Intervista con la storia*
 - Pratt Hugo, *La guida di Corto Maltese alla Venezia nascosta*
 - Zellini Paolo, *Breve storia dell'infinito*

- TEMPORITZACIÓ

- B2.2

- Prof. Isabel E. Aureli Giovacchini

La següent distribució temporal dels continguts curriculars podrà variar en funció de les restriccions sanitàries degudes a l'evolució de la pandèmia.

PRIMER PERIODE LECTIU (octubre - febrer) – UNITATS: 0-1-2-3-4-5

UNITATS 0-1-2-3	
Continguts comunicatius	Expressar opinions i preferències sobre els gustos personals Elaborar hipòtesis Valorar aspectes positius i negatius dels estils de vida Descriure imatges Interpretar un missatge Reconeixer tipologies textuais Valorar diferents punts de vista
Continguts gramaticals	Introducció a la plataforma Classroom. -Repàs d'alguns continguts del curs anterior. Període hipotètic de la realitat i de la possibilitat. Infinitiu com a nom. Infinitiu amb <i>prima</i>, <i>dopo</i>. Pronoms demostratius. Pronoms relatius possessius. La construcció impersonal (ampliació). Superlatiu relatiu. Concordança dels temps de l'indicatiu (repàs). - Prefixes <i>mega</i>, <i>maxi</i>, <i>ultra</i>, <i>super</i>, <i>vice</i> Posició de l'adjectiu <i>Dislocazione a sinistra</i> Frases subordinades adversatives Gerundi present amb valor consecutiu, hipotètic i concessiu Subjuntiu imperfecte Adverbis d'opinió Noms col·lectius Connectius
Continguts lèxics	Lèxic per expressar gustos i interessos culturals Lèxic dels estils de vida Algunes expressions idiomàtiques Llenguatge dels mitjans de comunicació Senyals discursius Lèxic relatiu als drets civils Lèxic de les festes populars i de la arquitectura
Continguts textuais i socioculturals	Curiositats culturals sobre els italians. La gestualitat. Test. Podcast. Conversacions Articles de premsa, entrevistes, extractes narratius: Branchie (N.Ammaniti) El llenguatge publicitari Títols de periòdics Drets civils El Manifest de l'arquitectura futurista

Continguts ortogràfics i fonològics	Consolidació i profundització dels continguts fonològics i ortogràfics dels cursos anteriors.
--	---

UNITATS 4-5	
Continguts comunicatius	Expressar opinions sobre temes de justícia / injustícia social Discutir sobre els drets dels animals Presentar una tesi i defensar-la
Continguts gramaticals	<i>È giusto/ingiusto/assurdo che</i> + subjuntiu Les frases subordinades consesives (ampliació) Concordança dels temps del condicional i del subjuntiu Verbs pronominals Pronoms indefinits Pronoms amb l'infinitiu i l'imperatiu
Continguts lèxics	Lèxic dels drets dels animals Lèxic relatiu a l'injustícia social Lèxic de la tecnologia Verbs pronominals <i>intendersene, starsene, smetterla</i> Senyals discursius
Continguts textuais i socioculturals	La Constitució italiana Declaració universal dels drets dels animals Llibres per a l'infància Campanyes de sensibilització Entrevistes <i>L'e-taliano</i> Art digital: P. Cirio
Continguts oCrt Continguts ogràfics i Continguts fonològics	Consolidació i profundització dels continguts fonològics i ortogràfics dels cursos anteriors.

SEGON PERIODE LECTIU (març-juny) UNITATS: 6-7

UNITATS 6-7	
Continguts comunicatius	Expressar opinions sobre l'ecosostenibilitat Prevençió i conseqüències dels fenòmens naturals Fer hipòtesis i exposar esdeveniments en ordre cronològic Racontar una història
Continguts gramaticals	<i>Si passivante</i> Posició dels pronoms àtons amb el gerundi Gerundi passat (causal, hipotètic, concessiu) Període hipotètic de l'irrealitat Pronoms combinats Els temps de la narració històrica

Continguts lèxics	Lèxic relatiu als canvis climàtics, ambient i sostenibilitat Pluralitat i riquesa cultural i lingüística Senyals discursius
Continguts textuals i socioculturals	Ciutats italianes Citació Article Entrevista Fullet informatiu
Continguts ortogràfics i fonològics	Consolidació i profundització dels continguts fonològics i ortogràfics dels cursos anteriors.
UNITATS 8 -9	
Continguts comunicatius	Parlar dels estereotips Exposar opinions sobre identitat i hàbits civils Descriure accions o obres artístiques Reportar un discurs
Continguts gramaticals	Frases secundàries rellevants amb subjuntiu Sufixació Participi passat amb valor temporal i causal (adjectiu i nom) Les paraules <i>composte</i> <i>Fare</i> + infinitiu <i>Come se</i> + subjuntiu imperfecte Forma transitiva i pronominal del verb Verbs amb doble auxiliar Discurs indirecte
Continguts lèxics	Lèxic relatiu als estereotips Verbs pronominals: <i>volercene, farsene una ragione, avercela con qualcuno, prendersela</i> Lèxic de la pintura i dels còmics Lèxic per descriure accions i imatges Senyals discursius
Continguts textuals i socioculturals	Document narratiu Podcast Infografia Articles Drets del ciutadà europeu Estereotips Les cançons dels immigrants Teatre: <i>Sei personaggi in cerca d'autore</i> (Pirandello) Pintura: Morandi, Sironi, Donghi
Continguts ortogràfics i fonològics	Consolidació i profundització dels continguts fonològics i ortogràfics dels cursos anteriors.

LLIBRE DE TEXT I RECURSOS DIDÀCTICS

B2.2 M. Birello, S. Bonafaccia, F. Bosc, D. Donati, G. Licastro, A. Vilagrasa, **Al dente 4, Edizione premium**, Casa delle lingue.

Lectures:

- Calvino Italo, *Gli amori difficili*
- Niccolò Ammaniti, *Branchie*
- Roberto Saviano, *Gomorra*

- Material àudio corresponent al nivell i material didàctic elaborat pel professor per tal de tractar i/o completar els temes desglossats en la programació, procedents de diverses fonts.

- Material àudio corresponent al nivell i material didàctic elaborat pel professor per tal de tractar i/o completar els temes desglossats en la programació, procedents de diverses fonts.

Gramàtiques de consulta:

- G. Battaglia, *Gramática Italiana para estudiantes de habla española*, Bonacci.
- M. Mezzadri, *Grammatica Essenziale della Lingua Italiana con esercizi*, Guerra.
- S. Nocchi, *Grammatica Avanzata della Lingua Italiana*, Alma.
- L. Serianni, *Grammatica Italiana*, Utet.
- M. Carrera Díaz, *Curso de Lengua italiana –parte teórica y parte práctica*, Ariel.
- M.Dardano,P. Trifone, *Grammatica italiana*, Zanichelli.
- C. Samburgar, *Dizionario dei sinonimi e dei contrari*, La nuova Italia.
- G. Patota, *Grammatica di riferimento della lingua italiana per stranieri*, Ed. Le Monnier

IV. CRITERIS D'AVALUACIÓ

L'objectiu de l'avaluació és mesurar el grau de competència comunicativa amb què l'alumne utilitza l'idioma, tant en les destreses de comprensió com en les d'expressió i interacció, i les proves tindran com a referència la descripció del nivell i els objectius generals i específics per destreses establerts en la programació del curs. Es considerarà que un alumne ha adquirit les competències pròpies d'aquest curs, per a cada activitat de llengua, quan sigui capaç del següent:

ACTIVITATS DE COMPENSIÓ DE TEXTOS ORALS

Criteris generals

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l'idioma i els trets específics de la comunicació oral en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres, estils i accents estàndard.
- Coneix, i selecciona eficaçment, les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants clarament senyalitzades.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció i de significat de diferents exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprèn els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diferents gèneres i tipus textuals orals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprèn els significats i les funcions associats generalment a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interès o d'especialització.
- Reconeix lèxic oral comú i més especialitzat, relacionat amb els interessos i les necessitats propis en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional, així com expressions i modismes d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en la llengua oral de caràcter literari.
- Discrimina patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i més específics segons les diverses intencions comunicatives.

Criteris específics

COMPENSIÓ GLOBAL COMPENSIÓ SELECTIVA COMPENSIÓ DETALLADA:

Reconeix:	les parts del text la situació comunicativa	la rellevància de les parts per al propòsit comunicatiu	els canvis de tema, direcció, o d'èmfasi els canvis d'ànim o d'humor l'expressió de sentiments el llenguatge emocional i l'objectiu una reformulació de les mateixes idees
-----------	--	---	--

Distingeix:	diferents funcions/propòsits dins un mateix text el paper dels diferents interlocutors i la relació entre ells l'objectivitat o subjectivitat del text	entre els diferents episodis d'una seqüència explícitament marcats	entre el missatge principal i els detalls de suport, arguments i exemples entre els fets i les opinions
Comprèn:	les actituds que s'expressin explícitament	les idees principals els detalls de la informació rellevant	la informació més important i les proposicions més significatives els punts de vista, opinions i línies argumentatives complexes expressades de manera explícita
Processa juntament amb el text:		gràfics diversos	

ACTIVITATS DE COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Criteris generals

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en què s'usa l'idioma i els trets específics de la comunicació escrita en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres i estils estàndard.
- Llegeix amb un grau alt d'independència, adaptant l'estil i la velocitat de lectura als diferents textos i finalitats i aplicant eficaçment altres estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels autors clarament senyalitzades.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció comunicativa i de significat de diferents exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprèn els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diferents gèneres i tipus textuals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprèn els significats i les funcions associats generalment a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interès o d'especialització.
- Disposa d'un ampli vocabulari actiu de lectura, encara que tingui alguna dificultat amb expressions poc freqüents, que inclou tant un lèxic general, i més específic segons els seus interessos i necessitats personals, acadèmiques o professionals, com expressions i modismes d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en el llenguatge literari; i identifica pel context paraules desconegudes en temes relacionats amb els seus interessos o camp d'especialització.
- Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, generals i menys habituals, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic.

Criteris específics

COMPREENSIÓ GLOBAL COMPREENSIÓ SELECTIVA COMPREENSIÓ DETALLADA:

Reconeix:	les parts del text el gènere textual, si correspon al nivell	la rellevància de les parts per al propòsit comunicatiu	els canvis de direcció, d'estil o d'èmfasi una reformulació de les mateixes idees
Distingeix:	diferents funcions/propòsits dins un mateix text l'objectivitat o subjectivitat del text	entre els diferents episodis d'una seqüència explícitament marcats	entre el missatge principal i els detalls de suport, arguments i exemples entre els arguments de suport i la informació afegida en una digressió entre els fets i les opinions
Comprèn:	les actituds que s'expressin explícitament els estats d'ànim de l'autor i el to, expressats explícitament en el text	les idees principals els detalls de la informació rellevant	la informació més important i les proposicions més significatives els punts de vista, opinions i línies argumentatives complexes expressades de manera explícita
Processa juntament amb el text:	la disposició del text (columnes, requadres, destacats, etc.)	gràfics diversos classificacions i contrasts diagrames de flux	

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS

Criteris generals

- Aplica adequadament a la producció de textos orals monològics i dialògics els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatiu a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seva competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diferents registres o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció, i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat, estratègies adequades per produir textos orals monològics i dialògics de diversos tipus i d'una certa longitud, planificant el discurs segons el propòsit, la situació, els interlocutors i el canal de comunicació, i fent un seguiment i una reparació d'aquest mitjançant procediments variats (p. e. paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació) de manera que la comunicació es faci sense esforç per part seva o dels interlocutors.
- Aconsegueix assolir les finalitats funcionals que pretén, utilitzant, entre un repertori variat, els exponents més adequats al context específic.
- Articula el seu discurs de manera clara i coherent seguint els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, desenvolupant descripcions i narracions clares i detallades, argumentant eficaçment i matisant els seus punts de vista, indicant el que considera important (p. e. mitjançant estructures emfàtiques), i ampliant amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demostra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes de més complexes, amb alguna imprecisió esporàdica o un error no sistemàtic que pot corregir retrospectivament, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un vocabulari ampli sobre assumptes relatiu a la seva especialitat i interessos i sobre temes més generals i varia la formulació per evitar repeticions freqüents, recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Ha adquirit una pronunciació i entonació clares i naturals.
- S'expressa amb claredat, amb suficient espontaneïtat i un ritme bastant uniforme, i sense manifestar

ostensiblement que hagi de limitar el que vol dir, i disposa de suficients recursos lingüístics per fer descripcions clares, expressar punts de vista i desenvolupar arguments, utilitzant per a això algunes estructures complexes, sense que se li noti gaire que està cercant les paraules que necessita.

- Inicia, manté i acaba el discurs adequadament, fent un ús eficaç dels torns de paraula, encara que potser no sempre ho faci amb elegància, i gestiona la interacció amb flexibilitat i eficàcia i de manera col·laborativa, confirmant la seva comprensió, demanant l'opinió de l'interlocutor, convidant altres a participar, i contribuint al manteniment de la comunicació.

Críteris específics

ASPECTES PRAGMÀTICS	
Producció i fluïdesa: - Extensió - Intel·ligibilitat i prosòdia - Pausas i vacil·lacions - Cohesió i coherència - Estratègies de reparació	Presenta informació clara sobre una sèrie de temes familiars, incloent-hi d'abstractes, en contribucions extenses en què les relacions semàntiques són prou evidents, sense mostrar que ha de limitar el que vol dir. Fa un ús correcte d'un nombre important de recursos cohesius per connectar els arguments, encara que a vegades el flux del discurs pot ser desigual. El ritme no resulta irritant a l'interlocutor, encara que la monitorització, autocorrecció i reparació conscients del discurs en poden afectar la fluïdesa lleugerament. L'entonació és apropiada i la pronúncia clara, i els trets de la L1 presents no afecten negativament la intel·ligibilitat. Recorre al seu repertori per fer generalitzacions i predir la pronúncia de paraules poc familiars. Utilitza de forma intel·ligible les característiques prosòdiques (accentuació prosòdica de la frase i la paraula, entonació i ritme) per donar suport al que vol comunicar tot i que encara hi ha influències de la L1.
Interacció: - Desenvolupament i manteniment - Adequació - Estratègies pragmàtiques	Interactua activament en converses, expressant clarament els seus punts de vista, idees o sentiments de manera natural, prenent i donant la paraula encara que no sempre amb elegància. Arriba a acords i participa en la presa de decisions, avaluant avantatges i inconvenients. Durant un debat, sosté les seves opinions proporcionant explicacions, arguments i comentaris rellevants. Recopila informació per a comunicar-la de manera fiable cara a cara, per telèfon o en línia, donant o demanant explicacions o aclariments o fent preguntes de seguiment, sempre que l'interlocutor parli amb claredat i, si escau, pugui fer preguntes per assegurar-se que l'ha entès. Recorre a una sèrie d'expressions fetes i recursos discursius per guanyar temps i formular el que vol dir. Les pauses i vacil·lacions causades per llacunes lèxiques i estructurals són poc importants.

ASPECTES PRAGMALINGÜÍSTICS	
Ventall i amplitud - d'estructures lingüístiques - del lèxic - de les funcions comunicatives i discursives - dels temes tractats	Explota un bon ventall de lèxic, associacions lèxiques i funcions comunicatives i discursives per a expressar idees i opinions sobre temes abstractes. Recorre a un lèxic suficient per a poder variar la formulació del discurs i evitar repeticions. Aplica aspectes de les funcions lingüístiques per avaluar una cosa o situació i per expressar sentiments, emocions i arguments en suport del tema principal.
CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA	
Estructures sintàctiques i morfologia	Es comunica de manera acurada en la majoria dels contextos i quan tracta temes variats en situacions familiars o assajades, tot i que pot haver-hi algunes errades fossilitzades i calcs d'altres llengües. Hi pot haver errades quan parla de temes abstractes o poc familiars, però no interfereixen en la comprensió del discurs. Pot auto corregir-se alguns errors que monitoritza.
Precisió del lèxic	La precisió lèxica és generalment alta, encara que hi pot haver alguna selecció errònia d'un ítem que no impedeixi la comunicació del missatge.
Pronúncia	Durant contribucions llargues articula amb claredat una proporció molt alta dels sons de la llengua meta, amb alguna reliscada però poques errades sistemàtiques.

ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Criteris generals

- Aplica adequadament a la producció de textos escrits els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seva competència intercultural i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, adaptant el registre i l'estil, o aplicant altres mecanismes d'adaptació contextual per expressar-se apropiadament segons la situació i el propòsit comunicatius i evitar errors importants de formulació.
- Aplica amb flexibilitat les estratègies més adequades per elaborar textos escrits d'una certa longitud, detallats i ben estructurats, p. e. desenvolupant els punts principals i ampliant-los amb la informació necessària a partir d'un esquema previ, o integrant de manera apropiada informació rellevant procedent de diverses fonts.
- Duu a terme les funcions comunicatives que persegueix utilitzant els exponents més adequats al context específic entre un repertori variat.
- Articula el text de manera clara i coherent utilitzant adequadament, sense errors que condueixin a malentesos, els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, i els recursos de cohesió d'ús comú i més específic per desenvolupar descripcions i narracions clares i detallades, argumentar eficaçment i matisar els seus punts de vista, indicar el que considera important (p. e. mitjançant estructures emfàtiques) i ampliar-ho amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demostra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes de més complexes, amb alguna reliscada esporàdica o un error no sistemàtic que no afecta la comunicació, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un ampli lèxic escrit d'ús comú i sobre assumptes relatius al seu camp d'especialització i interessos, varia la formulació per evitar repeticions freqüents i recorre amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Utilitza amb una correcció raonable, tot i que encara pugui manifestar influència de la/les seva/es llengua/ües primera/es o d'altres, els patrons ortotipogràfics d'ús comú i més específic (p. e. parèntesis, guions, abreviatures, asteriscos, cursiva), i aplica amb flexibilitat les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

Criteris específics

ASPECTES PRAGMÀTICS	
Organització	Presenta informació clara i detallada sobre un ventall ampli de temes amb què està familiaritzat, incloent-hi elements abstractes, fent servir una bona quantitat de llenguatge prou complex on les relacions semàntiques són prou evidents.
Discurs: cohesió i coherència	Enllaça les idees i els arguments, dins i entre paràgrafs, amb una varietat de recursos discursius efectius, encara que a vegades no gaire elegants. No hi ha passatges amb mancances de cohesió importants, encara que calgui tornar a llegir alguna frase o fragment breu.. L'ús dels temps verbals i mecanismes de coreferència (pronoms personals i relatius, possessius, etc.) contribueixen positivament a la cohesió del text. L'ús de sinònims i antònims contribueix a la cohesió textual i evita repeticions.
Adequació: - Resposta a la tasca - Extensió - Registre - Característiques textuais - Consciència del lector - Veu autorial	Distingeix entre els registres formal i informal. En la correspondència, les salutacions i els comiats són apropiats. Distingeix i aplica els patrons discursius i els trets prototípics dels gèneres textuais, encara que de manera menys eficient a l'hora d'afrontar temes complexos. Desenvolupa seqüències argumentatives, amb expressió d'arguments, opinions, punts de vista o valoració d'opcions, en assajos o informes. Desenvolupa seqüències descriptives, narratives o expositives amb detalls i exemples de suport. La correspondència formal suscita l'efecte desitjat en el lector. Mostra consciència que escriu per ser llegit. En tasques que suposen l'expressió d'opinions personals, es percep una veu autorial i certa confiança en la capacitat d'engrescar i convèncer el lector.
ASPECTES PRAGMALINGÜÍSTICS	
Ventall i amplitud - d'estructures lingüístiques - del lèxic - de les funcions comunicatives i discursives - dels temes tractats	Fa servir un bon ventall de vocabulari i associacions lèxiques. Compta amb un bon ventall de recursos discursius encara que li calguin circumloquis per resoldre buits de coneixement de lèxic. Fa servir la paràfrasi per evitar la repetició. Aplica els exponents de les funcions comunicatives del nivell.
CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA	
Estructures sintàctiques i morfologia	El text és prou acurat quan tracta la majoria de temes i contextos. Tractant temes abstractes o poc familiars pot haver-hi més errades, sense que dificultin la comprensió. La morfologia és generalment correcta i només presenta errors en paradigmes irregulars o ítems poc usals. Fa un bon ús dels afixos, quan escau.

Precisió del lèxic	Amb poques excepcions, el lèxic emprat contribueix positivament al desenvolupament de la tasca. És rellevant a la tasca, el tema i el registre i, amb algunes excepcions, és precís. Ocasionalment pot presentar confusions i falsos amics, sobretot en associacions lèxiques, sinòfons, heterògrafs o usos idiomàtics.
Ortografia	Els textos mostren molt poques errades de puntuació i afecten el format només quan és poc familiar. Les errades d'ortografia són poc abundants i afecten sobretot formes irregulars.

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

Criteris generals

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica adequadament a l'activitat de mediació en cada cas, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l'idioma, així com les seves implicacions més rellevants, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diferents registres i estils, o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció, i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat, estratègies adequades per adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació, mitjançant procediments variats (p. e. paràfrasi, circumloquis, ampliació o condensació de la informació).
- Sap obtenir la informació detallada que necessita per poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.
- Organitza adequadament la informació que pretén o ha de transmetre, i la detalla de manera satisfactòria segons que sigui necessari.
- Transmet amb suficiència tant la informació com, si s'escau, el to i les intencions dels parlants o autors.
- Pot facilitar la interacció entre les parts monitorant-ne el discurs amb intervencions adequades, repetint o reformulant el que s'ha dit, demanant opinions, fent preguntes per abundar en alguns aspectes que considera importants i resumint la informació i els arguments quan és necessari per aclarir el fil de la discussió.
- Compara i contrasta informació i idees de les fonts o les parts i en resumeix apropiadament els aspectes més rellevants. És capaç de suggerir una sortida de compromís, una vegada analitzats els avantatges i desavantatges d'altres opcions.

Criteris específics

MEDIACIÓ DEL TEXT	
Transmissió d'informació específica	Transmet informació específica detallada de correspondència formal o informal, de reunions o de fragments rellevants d'informes, notícies, etc.
Explicació de dades (a partir de diagrames, gràfics, imatges...)	Interpreta i descriu de manera fiable dades detallades a partir d'informació complexa organitzada visualment (diagrames, gràfics, imatges, etc.)
Processament del text (resum, integració de diverses fonts, aclariments per a una audiència)	Resumeix i si cal comenta la informació principal i els arguments de textos complexos. Compara i sintetitza informació i punts de vista de diverses fonts.

determinada):	Reconeix la intenció i els destinataris pressuposats del text.
Presa de notes:	Pren notes prou acurades de reunions, seminaris o xerrades sobre temes generals o del seu camp o interès, encara que la concentració en el llenguatge faci que perdi alguna informació.
MEDIACIÓ DE CONCEPTES	
Relacional: - Facilitació de la interacció col·laborativa. - Gestió de la interacció	Fa preguntes per estimular la discussió de com s'ha d'organitzar el treball col·laboratiu. Pot definir els objectius del grup i comparació de les opcions per assolir-los. Orienta l'enfocament de la discussió aportant suggeriments sobre com s'ha de procedir. Explica els diferents papers dels participants en el procés col·laboratiu, donant instruccions clares per al treball en grup.
Cognitiva: - Col·laboració en la construcció del significat - Encoratjament de la conversa conceptual.	Desenvolupa les idees dels altres i proposa solucions o compromisos. Presenta arguments a favor i en contra de les opcions. Encoratja els participants a ampliar les seves contribucions i justificar o aclarir les seves opinions. Extrapola les idees dels altres i les intercala en arguments coherents.
MEDIACIÓ DE LA COMUNICACIÓ	
Facilitació de l'espai Intercultural:	Expressa comprensió i respecte per les idees d'altri i els encoratja a trobar una cultura de comunicació compartida. Adapta els procediments perquè puguin ser compartits per persones de diferents cultures. Comenta les similituds i diferències entre les opinions i perspectives de persones de diferents orientacions culturals.

PROCEDIMENTS D' AVALUACIÓ

Curs B2.1 (curs d'avaluació contínua)

Les activitats de llengua avaluades són:

- **Comprensió de textos orals (C.T.O.)**
- **Comprensió de textos escrits (C.T.E.)**
- **Producció i coproducció de textos orals (P.C.T.O.)**
- **Producció i coproducció de textos escrits (P.C.T.E.)**
- **Mediació (escrita i oral)**

CURSOS D' AVALUACIÓ CONTÍNUA ESCENARI B EOI DE PALMA CURS 2020-2021

Els criteris d'avaluació contínua queden establerts per direcció de la següent manera:

Segons la Resolució del director general de Planificació, Ordenació i Centres, de 19 de novembre de 2020, enguany, de manera excepcional, la informació trimestral a l'alumne dels resultats en detall de la seva avaluació, així com el lliurament a prefectura d'aquesta informació, es podrà realitzar de manera quadrimestral, sense perjudici que l'alumnat hagi d'estar informat del seu progrés i rebre feedback a partir de les diferents activitats que s'han de dur a terme regularment per mesurar i valorar el seu procés d'aprenentatge.

Tenint això en compte, aquest curs escolar a la reunió de la CCP de 25/11/20 s'ha decidit establir dos períodes d'avaluació que determinaran el progrés de l'alumne en el seu aprenentatge. El primer període finalitzarà el 16 de febrer i el segon el 3 de juny. En aquestes dades el professorat informarà l'alumnat amb més d'un 70% d'assistència, de les qualificacions resultants de les proves i tasques que hagi realitzat durant aquests períodes i també a la prefectura d'estudis. La qualificació obtinguda al primer quadrimestre constituirà el 40% de la nota final i l'obtinguda al segon quadrimestre constituirà el 60%.

Les activitats d'avaluació durant cada període seran diverses (proves escrites i orals, presentacions, projectes, exercicis, lectures, produccions escrites, etc.), i s'ha d'informar l'alumne de manera explícita, qualitativa i quantitativament, dels resultats obtinguts. La duració i el format de les proves es podrà flexibilitzar per adaptar-se a les circumstàncies de cada grup a causa dels desdoblaments.

Per facilitar el càlcul de les qualificacions, si un alumne no fes alguna de les proves per causes justificades, la podria realitzar, un divendres lectiu, a una tutoria o un altre dia durant la classe.

Les proves i tasques d'avaluació es poden fer en diversos moments en temps de classe al llarg del període d'avaluació. També es podrà tenir en compte la realització de proves telemàtiques i la valoració de les tasques realitzades a casa. Les proves orals tindran lloc, preferiblement, els divendres lectius.

Totes aquestes proves seran supervisades pels caps de departament o pels coordinadors de nivell.

L'alumnat que hagi assistit a un 70% de les classes i superat cadascuna de les activitats de llengua avaluades amb el 50% de la puntuació o més, superarà el curs i promociona al curs següent. En cas de no haver assistit a un 70% de les classes o no haver superat el curs per avaluació contínua, l'alumnat pot presentar-se a l'examen final de juny i/o al de setembre i examinar-se d'aquelles parts no superades per avaluació contínua amb una nota igual o superior a 5.

Curs B2.2 (curs de certificació)

CURSOS DE CERTIFICAT ESCENARI B EOI DE PALMA CURS 2020-2021

Independentment de que a aquests nivells els alumnes han de realitzar la prova unificada de competència general, han de ser informats periòdicament del seu progrés i amb aquest fi, al llarg del curs, es realitzaran tot tipus de tasques d'avaluació. Al final del primer quadrimestre, 16 de febrer, els alumnes realitzaran una prova similar a la prova unificada i s'informarà a prefectura d'estudis dels resultats. Aquesta prova es podrà administrar d'una forma flexible, tenint en compte les circumstàncies de cada grup. Les proves orals tindran lloc, preferiblement, els divendres lectius.